

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การพัฒนาบุคลิกภาพ
และมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

นางสาวชนกนันท์ ตรีวงศ์

ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทวิจัยเพื่อการเรียนการสอน
ประจำปีงบประมาณ 2556

The Development of Achievement in Personality

Development and Human Relations of Early

Childhood Teaches Course

Miss. Chanoknan Treewong

Research grants of research teaching.

Fiscal Year 2013

นางสาวชนกนันท์ ตรีวงษ์ 2556 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย

นางสาวชนกนันท์ ตรีวงษ์ 2556 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับ
ครูปฐมวัย

ผู้วิจัย นางสาวชนกนันท์ ศรีวงษ์

ปีดำเนินการวิจัย 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์
ในรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัยเพื่อหาคุณภาพทางการเรียน
ของนักศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษา
สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1/2
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียน
เป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ 1.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1.การศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลัง
การจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดลองก่อนเรียนมี
ค่าคะแนนคิดเป็น ร้อยละ 50.14 และหลังการทดลองหลังเรียน ผลคะแนนมีค่าคิดเป็นร้อยละ
84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 33.85 ดังนั้นจึง
ส่งผลให้นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา
บุคลิกภาพครูปฐมวัยเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน

2.หลังจากที่เด็กปฐมวัยได้รับการทดลองแบบทดสอบในรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพ
และมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัยที่กำหนดไว้เป็นเวลา 2 เดือน พบว่านักศึกษสาขาปฐมวัย
ชั้นปีที่ 1 ได้เรียนร่วมกันเกิดการเรียนรู้ได้คือการซักถามทำให้เกิดความกล้าและได้ทราบคำตอบใน
เรื่องที่ตนสนใจหรือยังไม่กระจ่างการอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่
เรียนมากขึ้นเพื่อนๆที่ฟังเกิดความเข้าใจอย่างชัดแจ้งผู้เรียนจะได้พัฒนาการทำงานเป็นกลุ่ม
ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นก่อนอื่นได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่าซึ่งจะมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อนๆเพื่อ
ยกระดับผลงานของกลุ่มให้สูงขึ้นซึ่งจะส่งผลกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

Title : The Development of Achievement in Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches Course

Research : Miss. Chanoknan Treewong

Abstract

This research is an experimental development by the objective to create an achievement test in Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches Course to determine the quality of students learning in a course of Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches. The representative sample used in this study is the students in the field of Early Childhood Education, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University who studying in Year ½ semester 2 academic year of 2556 amount 35 students, which is derived from randomly divided by using the classroom as a unit of randomization. The tools used in this activity 1. Achievement test. 2. Assessment of satisfaction. The statistics used in data analysis were mean, percentage and standard deviation. The analysis found that

1. Educational research, activities for teaching Year 1 students showed that after teaching to the students the achievement is higher. The result of pretest score was 50.14 percent and posttest score was 80.00 percent. As a result, the difference of scores between before and after was 33.85 percent. Therefore, the student have been learning activities to teach a course Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches have the achievement more than before teaching.

2. After the children have been tried and tested in Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches Course, defined as a period of 2 months found that the students in the field of Early Childhood Year 1 have learned together as well, questioning causes the courage and know the answer in their own interest or not clear. Described with a friends make the descriptions are more accurate in that subject. Friends who have been understanding manifest. Students will work in groups to develop more effectively. Would be willing to help friends to raise the performance level of the group which will affect every member of the group.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทวิจัยเพื่อการเรียนการสอนประจำปีงบประมาณ 2556 รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ทำให้การดำเนินการสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวงพร กุศลส่งประธานสาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อาจารย์วิภา เพ็ชรเจริญรัตน์ อาจารย์ประจำพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นที่ปรึกษาและคอยให้แนะนำในการปฏิบัติงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์กัณทิรา ดอกจันรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อาจารย์เจษฎาภรณ์ สายถิ่น อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเสร็จสมบูรณ์ ทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในรายวิชามูลนิธิภาพครูปฐมวัย ที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดีและขอขอบคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้องและยังไม่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ด้วยเป็นอย่างสูง

คุณค่าและประโยชน์ของโครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน แนะนำแนวทางจนสามารถสำเร็จบรรลุผล และก่อประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

ชนกนันท์ ศรีวงษ์

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมุติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	6
จุดมุ่งหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	7
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	9
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	10
ลักษณะของการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	13
ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	15
ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
บทที่ 5 สรุปผล และอภิปรายผล.....	31
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	31
สมมุติฐานการวิจัย.....	31
สรุปผลการวิจัย.....	31
อภิปรายผลการวิจัย.....	31
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	32
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	33
บรรณานุกรม	34
ภาคผนวก	38
ประวัติผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1. แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชารายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน.....	27
ตารางที่ 3.2. ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลคะแนนทั้งก่อนและหลังการทดลอง ในภาพรวม.....	28
ตารางที่ 3.3. แสดงผลความพึงพอใจของนักศึกษาในการที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน.....	29

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ภาพประกอบที่ 3.1 แสดงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเรียนรู้นั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมจะต้องเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ให้สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รวมทั้งจัดบริการการศึกษาและเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีความสามารถและศักยภาพพิเศษด้านต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) นอกจากนี้ การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องมือชี้นำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และยังรวมถึงการปรับเอาเหตุจริงใจความปรารถนาและความมุ่งประสงค์ของบุคคลให้เข้ากับความต้องการและลักษณะสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (ยุพิน อุปการะนาระ, 2536:2)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝน สอนในด้านความรู้ทักษะและเจตคติที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นในวิชาต่าง ๆ (ศิริพร มาวรรณา 2546 : 35) และความสามารถของบุคคลที่ได้รับจากความรู้ การฝึกอบรมทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งความสามารถของสมองในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถจะประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากสถาบันการศึกษา (นฤมล คงขุนเทียน 2545 : 11) ซึ่งสอดคล้องกับไอแซกส์ อาโนลด์ และไมลิ (อ้างถึงใน ปรีทิพย์ บุญคง, 2546 : 7) ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่นการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลานานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัด

ภาคปฏิบัติ สามารถวัดได้ 2 รูปแบบ ดังนี้ 1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติโดยทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน การวัดต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ 2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งเป็นประสบการณ์เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์

บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมทั้งด้านส่วนตัวและอาชีพการงาน บุคลิกภาพที่ดีเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ อย่างราบรื่น ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการงานและชีวิตส่วนตัวตามไปด้วย ในด้านอาชีพการงานนั้นบุคคลที่มีบุคลิกภาพดีย่อมประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสูงเพราะจะทำให้เพื่อนร่วมงานและบุคคลที่ส่วนเกี่ยวข้องมีความเชื่อมั่นไว้วางใจ เลื่อมใสศรัทธา พร้อมทั้งจะให้ความสนับสนุนทุกโอกาสดังนั้นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจึงมีความมั่นใจและพร้อมที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาชีพอีกอย่างที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มีบุคลิกภาพที่ดีก็คือครูในงานทางการเรียนการสอนเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้ประกอบวิชาชีพที่มีบุคลิกภาพดี เพราะครูต้องมีการพบปะสังสรรค์หรือมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่ายในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่ครูต้องรับผิดชอบ เพราะนอกจากครูจะมีหน้าที่ให้การสั่งสอนอบรมทางด้านวิชาความรู้ทั่วไปแล้ว โดยธรรมชาติหากครูอาจารย์เป็นผู้มีบุคลิกภาพดีในหลายๆ ด้านแล้วจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอบรมสั่งสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(ยุพิน อุปการะนาระ. 2536:3)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้พบปัญหาของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย นักศึกษาไม่มีความสนใจเรียน เข้าเรียนสาย และผลการเรียนไม่ค่อยดีนัก และเรื่องของการแต่งกายที่ไม่ถูกระเบียบ รวมทั้งบุคลิกภาพในการเดิน การนั่งของนักศึกษาซึ่งไม่เหมาะสม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า การสอนแล้วสอบจะทำให้นักศึกษาเกิดการตื่นตัว มีความตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและเป็นการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย
2. เพื่อหาคุณภาพทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอบแบบเลือกตอบสูงขึ้นกว่าก่อนเกณฑ์ที่กำหนด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 70 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

นิยามศัพท์

นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียน คือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 1 แบบ ดังนี้

1.ข้อสอบแบบเลือกตอบ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือก ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผินๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักรวมกันน้อยต่างกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

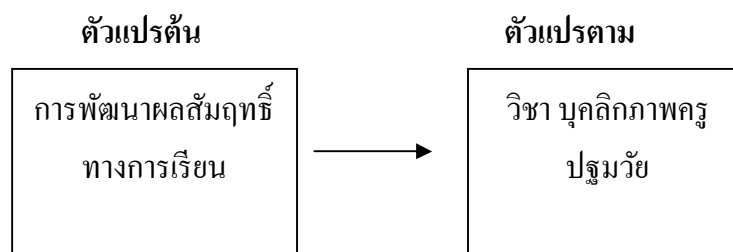
ตัวแปรต้น การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรตาม รายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้พัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพครูปฐมวัยที่สูงขึ้น
2. นักศึกษาได้วัดบุคลิกภาพครูปฐมวัยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอนุคณิตภาพครูปฐมวัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 1.1.ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.2.จุดมุ่งหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.3.การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.4.ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.5.ลักษณะของการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.6.องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.7.ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.8.ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(achievement) เป็นสมรรถภาพทางสมองในด้านต่างๆ ที่นักศึกษาได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากครู ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

นิภา เมธาวีชัย (2533 : 55 – 56) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงความรู้และทักษะที่ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ครูอาศัยเครื่องมือช่วยในการศึกษาว่า นักเรียนมีความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด วิธีวัดผลที่ใช้บ่อยที่สุด คือ การทดสอบ อาจทดสอบโดยการให้เขียนตอบ หรือทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง วิธีการตรวจสอบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้เพียงใด การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของนักเรียนภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว โดยใช้แบบทดสอบ ดังนั้น ถ้าจุดมุ่งหมายของการศึกษาให้ชัดเจนจะทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุดของคำถามที่วัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนในด้านความรู้ และทักษะที่นักเรียนได้รับประสบการณ์จากภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ แบบทดสอบอัตนัย และแบบทดสอบปรนัย

สมหวัง พิริยานูวัฒน์ (2537 : 71) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการสอนหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งแสดงออกมา 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542 : 367-389) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้จากที่ไม่เคยกระทำได้หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียน การสอนและเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

กู๊ด (Good. 1973 : 6) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง การเข้าถึงความรู้สึกรู้หรือพัฒนาทักษะทางการเรียน ซึ่งโดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบ การฝึกอบรม หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้ หรือทั้งสองอย่าง

นิลรัตน์ ทศช่วย (2547 : 58) กล่าวว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชา และทักษะต่างๆ ของแต่ละวิชาที่นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว เป็นความสามารถในการเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน โดยอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งและแสดงออกในรูปความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้โดยอาศัยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic achievement) หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอบการวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วทำอะไร ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สองคือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Concept) อันเป็นประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test)

จากการศึกษาความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถทางสติปัญญาในการเรียนรู้ของบุคคลซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือผ่านกระบวนการเรียนการสอน โดยจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัยโดยแสดงมาในรูปที่สามารถวัดได้ เช่น ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมหรือเกรดซึ่งสามารถวัดตามแนวคิดของบลูม คือ ความรู้ ความเข้าใจ การไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

1.2.จุดมุ่งหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บารุง โตรัตน์ (2534 : 175-176) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อวัดขอบเขตของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีต่อจุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้งไว้ เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนในรายวิชาที่สอนหลังเสร็จสิ้นการเรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2546: 30) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า

1. เพื่อจัดตำแหน่งผู้เรียน
2. เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน
3. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
4. เพื่อให้การให้คำปรึกษาและแนะแนว
5. เพื่อสรุปผลการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 29 - 30)กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถในด้านใด มากน้อยเพียงใด เช่นมีพฤติกรรม ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย นั่นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษาพลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ ข้อสอบภาคปฏิบัติซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหารวม ทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนมีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะคือ

2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบ ปริญญาโท ซึ่งต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบคือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบคือ

- 1.แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง
- 2.แบบจับคู่
- 3.แบบเติมคำ
- 4.แบบเลือกคำตอบ

ภพ เลหาไพบูลย์,(2537: 29) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพของบุคคล ดังนี้

1. เพื่อทราบว่านักเรียนได้บรรลุเป้าหมายของการเรียนหรือไม่ นักเรียนมีความรู้ความสามารถมากน้อยเพียงใด เพื่อเปรียบเทียบหรือบันทึกความเจริญงอกงามของการเรียนรู้

2. เพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน โดยถือว่าการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน

3. เพื่อประเมินผล การวัดผลสัมฤทธิ์ทุกครั้งจะต้องมีการประเมินทุกครั้ง เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนอยู่ในตำแหน่งใดของกลุ่ม บรรลุเป้าหมายในสิ่งสอนเป็นที่พอใจของผู้สอนหรือไม่

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพของบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทุกครั้งจะต้องมีการประเมินทุกครั้ง เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนอยู่ในตำแหน่งใดของกลุ่ม บรรลุเป้าหมายในสิ่งสอนเป็นที่พอใจของผู้สอนหรือไม่

1.3.การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสำเร็จของบุคคลว่าได้เรียนรู้แล้ว มากน้อยเพียงใด มีความสามารถชนิดใด ในการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 21) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ ความจา ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการประเมินค่า ซึ่งเป็นการวัดองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ให้เห็นผลงานที่ปรากฏออกมา ทาการสังเกตและวัดได้ การวัดแบบนี้ต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการวัดได้ 2 ลักษณะ คือ สอบปากเปล่า และการสอบแบบให้เขียนตอบ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2530 : 77) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนว่า จะเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับความสามารถของผู้เรียนว่า มีความรู้ ความสามารถและทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด โดยครูผู้สอนสามารถดำเนินการสร้างด้วยตนเอง ตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าสามารถวัดผลได้ 2 แบบตามความมุ่งหมาย และลักษณะวิชาที่สอน ดังนี้

1. การวัดผลด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดผลแบบนี้จึงต้องใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)”

2. การวัดผลด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถที่เกี่ยวกับเนื้อหา อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดผลได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test)” ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ซึ่งเป็นการวัดผลด้านเนื้อหาเรื่องพลเมืองดี และการเมืองการปกครองของไทย โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบลูม (Bloom) ดังนี้

จากการศึกษาการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่าเป็นการวัดองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือ 1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ให้เห็นผลงานที่ปรากฏออกมา ทาการสังเกตและวัดได้ การวัดแบบนี้ต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ 2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการวัดได้ 2 ลักษณะ คือ สอบปากเปล่า และการสอบแบบให้เขียนตอบ

1.4.ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประภัศร วงษ์ศรี (2541 : 46) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย

1. ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพของการสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทักษะที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม

2. ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เชื้อชาติ ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทักษะคิดต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

Alexander and Simmons (1975: 3-4 อ้างถึงใน กฤษฎา บุญวัฒน์ 2541: 14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นฟังก์ชันของปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มปัจจัยของอิทธิพลภายนอกอื่น ๆ เช่น สภาพชุมชน ปัจจัยทางด้านชาวปัญญา ปัจจัยเกี่ยวกับ คุณลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน และยังมีความแปรปรวนอื่น ๆ ที่ไม่สามารถอธิบายได้อีก

Bloom (1976 : 175 อ้างถึงในปัญญา ชูช่วย 2551 : 12) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า มีตัวแปรอยู่ 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียนที่มีมาก่อน
2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ ผู้เรียน เกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อ เนื้อหาวิชา ระบบการเรียนและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น
3. คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง การเรียนการสอน หรือ ประสิทธิภาพที่ผู้เรียนจะได้รับ ผลสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การได้รับความแนะนำการ ปฏิบัติและแรง เสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

1.5.ลักษณะของการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทิวัดธ์ มณีโชติ (2549: 2-3) กล่าวว่าไว้ว่า การวัดทางการศึกษาเป็นการวัดคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม มีลักษณะการวัด ดังนี้

1. เป็นการวัดทางอ้อม คือ ไม่สามารถวัดคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้โดยตรง ต้องนิยามคุณลักษณะดังกล่าวให้เป็นพฤติกรรมที่วัดได้ก่อน จากนั้นจึงวัดตามพฤติกรรมที่นิยาม เช่น การวัดความรับผิดชอบของนักเรียน ต้องให้นิยามคุณลักษณะความรับผิดชอบเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ โดยอาจจะแยกเป็นพฤติกรรมย่อย เช่น ไม่มาโรงเรียนสาย ทำงานทุกงานที่ได้รับมอบหมาย นำวัสดุ อุปกรณ์การเรียนที่ครูสั่งมาครบทุกครั้งส่งงานหรือการบ้านตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น
2. วัดได้ไม่สมบูรณ์ การวัดทางการศึกษาไม่สามารถทำการวัดคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้ครบถ้วนสมบูรณ์ วัดได้เพียงบางส่วน หรือวัดได้เฉพาะตัวแทนของคุณลักษณะทั้งหมด เช่นการวัดความสามารถอ่านคำของนักเรียน ผู้วัดไม่สามารถนำคำทุกคำมาทำการทดสอบนักเรียน ทำได้เพียงนำคำส่วนหนึ่งที่คิดว่าเป็นตัวแทนของคำทั้งหมดมาทำการวัด เป็นต้น
3. มีความผิดพลาด สืบเนื่องจากการที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรงและการนิยามสิ่งที่ต้องการวัดก็ไม่สามารถนิยามให้เป็นพฤติกรรมที่วัดได้ได้ทั้งหมด จึงวัดได้ไม่สมบูรณ์ตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่ได้จากการวัดเป็นการประมาณคุณลักษณะที่ต้องการวัดซึ่งในความเป็นจริงคุณลักษณะดังกล่าวอาจจะมี

มากหรือน้อยกว่า ผลการวัดจึงมีความผิดพลาดของการวัดหรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง การวัดที่ดีจะต้องให้เกิดการผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

4. อยู่ในรูปความสัมพันธ์ การที่จะรู้ความหมายของตัวเลขที่วัดได้ต้องนำตัวเลขดังกล่าวไปเทียบกับเกณฑ์หรือเทียบกับคนอื่น เช่น นำคะแนนที่นักเรียนสอบได้เทียบกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เทียบกับคะแนนของเพื่อนที่สอบพร้อมกันหรือเทียบกับคะแนนของนักเรียนเองกับการสอบครั้งก่อนๆ ถ้าคะแนนสูงกว่าเพื่อน แสดงว่ามีความสามารถในเรื่องที่วัดมากกว่าเพื่อนคนนั้น หรือถ้ามีคะแนนสูงกว่าคะแนนที่ตนเองเคยสอบผ่านมา แสดงว่ามีพัฒนาการขึ้น เป็นต้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 29-30) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียนดังนี้

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performancetest) ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่การปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา(Content) รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบปากเปล่า (Oral test) การสอบแบบนี้จะกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็น และบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ซึ่งต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ ตลอดจนแง่มุมต่าง ๆ การสอบปากเปล่า สามารถสอบวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ (Paper – pencil test or written test) เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free response type) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง (Essay test)

2.2.2 แบบจำกัดคำถาม (Fixed response type) เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้คำตอบ หรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาโดยการเขียนตอบนั้น เป็นที่นิยมแพร่หลายในโรงเรียนซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัด เรียกว่า วัดสอบสัมฤทธิ์ หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์(Achievement Test)

1.6.องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังที่เมื่อนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

เพรสคอตท์ (Prescott, 1961 : 14 – 16) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน และสรุปผลการศึกษาว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพทางด้านร่างกาย ข้อบกพร่องทางกาย และบุคลิกท่าทาง
2. องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ ด้วยกัน และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้าน และฐานะทางบ้าน
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในเพื่อนวัยเดียวกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน
5. องค์ประกอบทางพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติของนักเรียนต่อการเรียน
6. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

แมดดอกซ์ (Maddox, 1965 : 9) ได้ศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา และความสามารถทางสมองร้อยละ 50 – 60 ขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 30 – 40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมร้อยละ 10 – 15

อารีย์ คงสวัสดิ์ (2544 : 25) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีองค์ประกอบมากมายหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ คือ

1. ด้านคุณลักษณะการจัดระบบในโรงเรียน ตัวแปรด้านนี้จะประกอบด้วยขนาดของโรงเรียน อัตราส่วนนักเรียนต่อครู อัตราส่วนของนักเรียนต่อห้องซึ่งตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ด้านคุณลักษณะของครู ตัวแปรทางด้านคุณลักษณะของครูประกอบด้วยอายุ วุฒิครู ประสบการณ์ของครู การฝึกอบรมของครู จำนวนวันลาของครู จำนวนคาบที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ของครู ความเอาใจใส่ในหน้าที่ซึ่งตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

3. ด้านลักษณะของนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น เพศ อายุ สถิติปัญหาการเรียนพิเศษ การได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครอง ความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียน ระยะทางไปเรียนการมีอาหารกลางวันรับประทาน ความเอาใจใส่ในการเรียน ทักษะเกี่ยวกับการเรียนการสอนฐานะทางครอบครัว การขาดเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของนักเรียน การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในต่างประเทศซึ่งประกอบด้วย ขนาดครอบครัว ภาษาที่พูดในบ้าน ถิ่นที่ตั้งบ้าน การที่มีสื่อทางการศึกษาต่าง ๆ ระดับการศึกษาของบิดามารดา ฯลฯ ผลการศึกษาค้นคว้าที่ผ่านมาพบว่ามี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัญชนา โปธิพลากร (2545 : 95) กล่าวว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ด้านตัวนักเรียน เช่น สถิติปัญหา อารมณ์ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียน ด้านตัวครู เช่น คุณภาพของครู การจัดระบบ การบริหารของผู้บริหาร ด้านสังคม เช่น สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวของนักเรียน เป็นต้น แต่ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็คือ การสอนของครูนั่นเอง

อริยา กูหา และบัญญัติ ย่งชวน (2547 : 14) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. ความพร้อมด้านสติปัญญา หรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน
2. บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อึดทนโน้ทน
3. พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการเรียน การผลัดวันประกันพรุ่ง
4. บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการสอนของครู
5. ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

Prescott (1961 : 14 - 15 อ้างถึงใน สนทนา เขมวิวัฒน์ 2542: 9) กล่าวว่า องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ ขอบกพร่อง และลักษณะท่าทางของร่างกาย
2. องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว การอบรม และฐานะทางบ้าน

4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออก

จากการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงสรุปได้ว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่มี ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ความสนใจ สติปัญญา เจตคติ ต่อการเรียน ตัวครู สังคม สิ่งแวดล้อมของนักเรียนและองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีโดยตรง คือ วิธีการสอนของครู

1.7.ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่ครูจะทราบถึงความสำเร็จของนักเรียนได้จำเป็นต้องอาศัย เครื่องมือหรือแบบทดสอบ ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเป็นการช่วยในการวัดและประเมินผลมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 13) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่าเป็นแบบสอบสำหรับ ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย โดยมุ่งวัดพฤติกรรมที่ผู้เรียนเปลี่ยนไปหลังจากการเรียนรู้

จริยา เสถบุตร (2526 : 23) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้วัด ความสามารถของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ภายใต้สภาพการณ์ที่ควบคุมไว้ได้และภายใต้เงื่อนไขที่ทราบได้เป็นบางส่วน เช่น การวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้สอนไปแล้ว ในชั้นเรียน เพื่อทราบสถานะของผู้เรียนในการเรียนว่า มีความสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด

วิเชียร เกตุสิงห์ (2530 : 16) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึงแบบทดสอบที่วัด ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ที่เด็กได้รับการเรียนรู้มาในอดีต ยกเว้นทางด้านร่างกาย ข้อสอบประเภทผลสัมฤทธิ์นั้น ส่วนใหญ่จะให้วัดทางด้านวิชาการ เป็นการวัดว่าเด็กเรียนรู้มาแล้วจาก อดีตเท่าไร กล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของอดีตกาล

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2539 : 5) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถของผู้เรียนว่า มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในเนื้อหาวิชาที่ เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ภายใต้ สภาพการณ์ที่ควบคุมไว้ได้และภายใต้เงื่อนไขที่ทราบได้เป็นบางส่วน

1.8.ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2539 : 20) กล่าวว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระทำ
ได้

2 ลักษณะ คือ

1.8.1 การทดสอบแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบที่เกิดจากแนวความเชื่อในเรื่องความ
แตกต่างระหว่าง

บุคคล ซึ่งมีความสามารถในการกระทำ การเรียนรู้และการปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ไม่เท่ากัน บางคนมี
ความสามารถในการกระทำ บางคนมีความสามารถน้อย คนส่วนใหญ่จะมีความสามารถปานกลาง
ข้อสอบจะครอบคลุมเนื้อหาวิชาการที่สามารถจำแนกนักเรียนได้ การทดสอบแบบอิงกลุ่มจะวัดคน
ส่วนใหญ่เป็นหลักในการเปรียบเทียบ ด้วยวิธีการพิจารณาคะแนนจากผลการทดสอบของบุคคลเทียบกับ
คนอื่น ๆ ในกลุ่มคะแนนจะมีความหมายที่ต่อเนื่องนำไปเปรียบเทียบกับบุคคลที่ทดสอบด้วยข้อสอบ
ฉบับเดียวกัน การแปลความหมายของคะแนนในการสอบแบบนี้ จะทำให้ครูทราบว่านักเรียนแต่ละ
คนอยู่ในตำแหน่งใดของกลุ่มนั้น ก็คือ คนที่มีความสามารถสูงจะได้คะแนนสูงคนที่มีความสามารถ
น้อยกว่าก็จะได้คะแนนลดหลั่นลงมาจากคะแนนต่ำสุด คุณลักษณะ ข้อจำกัดของข้อสอบแบบอิง
กลุ่มมีดังนี้

คุณลักษณะสำคัญของการพัฒนาแบบสอบอิงกลุ่ม

แบบทดสอบอิงกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นแบบสอบมาตรฐานหรือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นก็ตาม
ต่างก็มุ่งจะวัดคุณลักษณะของบุคคล (Attribute) ที่แตกต่างกันในกลุ่มเป็นสำคัญ ดังนั้น การพัฒนา
แบบสอบประเภทนี้จึงไม่เพียงแต่จะต้องมีคุณสมบัติในการวัดคุณลักษณะเฉพาะได้เท่านั้น ยังจำเป็น
จะต้องมีคุณสมบัติในด้านของอำนาจจำแนกที่สูงพอ เพื่อจะช่วยบ่งชี้ถึงคุณลักษณะเฉพาะ ที่แตกต่าง
กัน ระหว่างบุคคลในกลุ่มได้อีกด้วยข้อจำกัดของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม

1. ขาดประสิทธิภาพในการวินิจฉัยจุดอ่อน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และด้านการจัด
กระบวนการเรียนการสอนของครู

2. การประเมินระดับความรู้ของผู้เรียนจากข้อสอบเนื้อหาที่จำกัด ไม่สามารถที่จะตรวจสอบ
พฤติกรรมซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอันจะนำไปสู่ผลิตผลของการเรียนรู้ที่
แท้จริงได้

3. การประเมินหลักสูตรก็เป็นแต่เพียงการตรวจสอบจากผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลง
ไปเท่านั้น ไม่สามารถวิเคราะห์ไปถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรว่า ได้บรรลุผลตามที่ต้องการหรือไม่
เพียงใด

4. การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของโปรแกรมการศึกษา ได้จำกัดอยู่เฉพาะผู้เรียนในกลุ่มสถานศึกษาที่ใช้แบบสอบเท่านั้น ไม่สามารถอ้างอิงสถานภาพที่แท้จริงของโปรแกรการศึกษาว่า มีประสิทธิภาพเพียงใด

1.8.2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เป็นการทดสอบที่ยึดความเชื่อเรื่องการเรียนรู้ซึ่งมุ่งส่งเสริมผู้เรียนทั้งหมดหรือผู้เรียนเกือบทั้งหมดให้ประสบความสำเร็จทางการเรียน มีการกำหนดเกณฑ์ไว้เป็นมาตรฐาน แบบทดสอบสร้างขึ้นจากเนื้อหาวิชา เพื่อประเมินความรู้และทักษะที่ได้เรียนมา แล้วนำผลการสอบวัดของนักเรียนแต่ละคนไปเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่ตั้งไว้ เกณฑ์จะกำหนดตามจุดมุ่งหมายของการสอนในแต่ละบท หรือแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมก็ได้ ซึ่งการสร้างแบบทดสอบ แบบอิงเกณฑ์ มีดังนี้

การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์

1. ตัดสินว่าการเรียนรู้แบบใดที่ E ควรจะบรรลุไว้ใน การเรียน เพื่อวัดความสามารถขั้นรอบรู้
2. จำกัดขอบข่ายของเนื้อหาและทักษะที่ต้องการทดสอบ
3. กำหนดผลผลิตของการเรียนรู้ให้ชัดเจน
4. กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติ

สำหรับการเตรียมข้อกระทงในแบบสอบอิงเกณฑ์นั้น ควรคำนึงถึงลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. ข้อกระทงควรวัดผลการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นตัวแทนของการเรียนรู้ในขอบข่ายที่อ้างถึง
2. ข้อกระทงควรวัดผลการเรียนรู้ในเชิงพฤติกรรมซึ่งสามารถวัดโดยตรง
3. ความยากง่ายของข้อกระทง ควรขึ้นอยู่กับธรรมชาติของการเรียนรู้ว่าควรมีความยากง่ายเพียงใด
4. ข้อกระทงควรวัดความรู้ด้านความรู้หรือทักษะ
5. ข้อกระทงควรวัดระดับความรู้ที่ผู้สอบน่าจะทำได้ถูกต้องทั้งหมดตามความสามารถที่ E คาดหวังไว้

จากการศึกษาประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงสรุปได้ว่าการทดสอบแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบที่เกิดจากแนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีความสามารถในการกระทำ การเรียนรู้และการปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ส่วนการทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เป็นการทดสอบที่ยึดความเชื่อเรื่องการเรียนรู้ซึ่งมุ่งส่งเสริมผู้เรียนทั้งหมดหรือผู้เรียนเกือบทั้งหมดให้ประสบความสำเร็จทางการเรียน มีการกำหนดเกณฑ์ไว้เป็นมาตรฐาน

1.9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มลาวลัย นกหงษ์ (2552) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถการคิดวิเคราะห์เรื่อง โจทย์ปัญหาทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู สสวท. พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถการคิดวิเคราะห์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยวิธีสอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถการคิดวิเคราะห์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู สสวท.

นันทนา รัตนอาภา (2526) ได้ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษา ตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลา ของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการ สำเร็จการศึกษาย่าง มีนัยสำคัญทุกภาควิชา แต่พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย สะสมในระดับปริญญาโทในบางภาควิชา

กฤษณีย์ อุทุมพร (2527) ได้ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล ทางการศึกษาของนิสิตมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี ประสบการณ์ในการทำงานก่อนเข้าศึกษา การรับทุน เป็นองค์ประกอบร่วมที่ สำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ภัทรินทร์ โลหะวัชรกุล (2530) ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาโท คณะสถิติประยุกต์ ที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้าศึกษาต่อในสถาบันด้วยวิธีที่ต่างกัน คือ นักศึกษาที่ผ่าน การคัดเลือกแบบปกติ และนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกแบบเกียรตินิยม พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการ คัดเลือกแบบเกียรตินิยมซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง จะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาสูงกว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกแบบปกติ

วลัยลักษณ์ อัคริรวงศ์ (2538) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ชัยวัฒน์ พันธุ์ศรี (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ประชากรศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาของวิทยาลัย ซึ่งผ่านการประเมินผลการเรียนเรียบร้อยแล้ว

แล้ว อยู่ระหว่างรอการสอบความรู้รวบยอด และปัจฉิมนิเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ผลการเรียนรู้ก่อนเข้าเรียนของนักศึกษา (ม.6) และผลการเรียนเมื่อจบชั้นปีที่ 1

ปัญญา ชูช่วย (2551) ได้ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดีก็ย่อมสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ ๆ ซึ่งมีความสำคัญมากในการเรียนระดับปริญญาตรี เพราะถ้านักศึกษามีความรู้เดิมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีก็ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย
ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน
2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 70 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556
จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2. แบบประเมินความพึงพอใจ

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง
ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย

3.1.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบจากทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ

3.1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความเหมาะสมของภาษาเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วทำการวิเคราะห์ตรงตามเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.1.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัยจำนวน 35 คน

3.1.6 นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากง่าย (p) ตั้งแต่ .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ

3.1.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน

3.1.8 จัดทำแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือกำหนดให้เป็นแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานจำนวน 40 ข้อ เพื่อวัดความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการศึกษาวิจัยต่อไป

3.2. แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการวัดผลสัมฤทธิ์ โดยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาที่จะวัด เลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัด และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

3.2.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการได้รับการจัดกิจกรรมเพื่อประเมินความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ซึ่งการวิเคราะห์ความพึงพอใจของ

นักศึกษาจำนวนคะแนนที่ได้จากการวัดแบบความพึงพอใจโดยกำหนดคะแนน 5 ระดับ โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย และคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลผลค่าเฉลี่ย โดยกำหนดคะแนน ดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี.2548 : 32) วิธีวัดความพึงพอใจ โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีการจัดอันดับคุณภาพ คือ

5	หมายถึง	พึงพอใจอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจพอสมควร
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย หรือค่อนข้างต่ำ
1	หมายถึง	พอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	พอใจอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	พอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	พึงพอใจพอสมควร
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	พอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	พอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง

3.2.4 นำแบบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการได้รับการจัดกิจกรรมผ่านผู้เชี่ยวชาญ

3.2.5 นำมาปรับปรุงความสมบูรณ์ด้านภาษา จัดทำฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

4.1 เตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อนดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานเดิมที่นักศึกษามีโดยใช้ข้อสอบผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวม 40 ชั่วโมง

4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนหลังการจัดกิจกรรม ครบ จำนวน 40 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับ

เดิมกับการทดสอบก่อนเรียนพร้อมแจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรม

4.5 นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพ

แบบแผนการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest - Post test Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 249) ตามตาราง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง	ขณะทดลอง	หลังทดลอง
Ex	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

เมื่อ	Ex	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
	T1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
	X	แทน	การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	T2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าร้อยละทางสถิติโดยใช้ค่าสถิติ ชั้นพื้นฐาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยอาศัยการทดสอบ (t-test) แบบ Dependent samples

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ด้านสายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 76)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

6.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของแต่ละตัวในกลุ่มเป้าหมาย
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย

สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

6.3 หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์. 2549 : 130)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา R
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

6.4 หาค่าความยากง่ายของข้อสอบโดยใช้สูตรดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์. 2549 : 140)

$$P = \frac{R_H + R_L}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่ายของข้อสอบ
	R_H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

6.5 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้สูตรดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์. 2549 : 140)

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H} \quad \text{หรือ} \quad r = \frac{R_H - R_L}{N_L}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	R_H	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

6.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย โดยการทดสอบ (t-test) แบบ Dependent Samples โดยใช้สูตร (ภัทรพร เกษสังข์. 2549 : 194)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย (จำนวนคู่)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพครู
ปฐมวัย โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอผล
การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ
ในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษา
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
ΣX	แทน	คะแนนรวมของนักศึกษา
ΣD	แทน	ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียน

2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1. ผลการเปรียบเทียบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย
ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 3.1. แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชารายวิชาบุคลิกภาพครู
ปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ความแตกต่างของคะแนน
1	22	36	+14
2	21	34	+13
3	20	35	+15
4	19	36	+17
5	19	34	+15
6	19	35	+16
7	20	35	+15
8	23	33	+10
9	24	31	+7
10	20	32	+12
11	19	33	+14
12	17	33	+16
13	15	34	+19
14	18	36	+18
15	20	33	+13
16	16	34	+18
17	21	33	+12
18	18	31	+13
19	21	34	+13
20	22	32	+10
21	22	35	+13
22	24	35	+11
23	20	32	+12
24	20	31	+11
25	18	30	+12

26	19	31	+12
27	20	36	+16
28	21	37	+16
29	21	36	+15
30	20	34	+14
31	20	35	+15
32	18	31	+13
33	22	32	+10
34	19	34	+15
35	22	33	+11
รวม	702	1176	474
$\bar{x}$	20.05	33.06	13.54
S.D.	2.01	1.81	-
P	50.14	84.00	33.85

จากตารางที่ 3.1. พบว่าก่อนการเรียนการสอนนักศึกษาทำข้อสอบได้ คะแนนเฉลี่ย 20.05 คิดเป็นร้อยละ 50.14 ซึ่งหลังการเรียนการสอนนักศึกษาทำข้อสอบได้ คะแนนเฉลี่ย 33.06 คิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่งผลให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมีคะแนนพัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 33.85 สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลคะแนนทั้งก่อนและหลังการทดลอง ในภาพรวม

รูปแบบกิจกรรม	ก่อนการจัดกิจกรรม				หลังการจัดกิจกรรม			
	N	$\bar{X}$	S.D	P	N	$\bar{X}$	S.D	P
1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย	35	20.05	2.01	50.14	35	33.06	1.81	84.00

จากตารางที่ 3.2 พบว่าผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นก่อนที่นักศึกษาจะได้รับการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาได้ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 20.05 คิดเป็นร้อยละ 50.14 ซึ่งหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่านักศึกษามีค่าคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 33.06 คิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 33.85

ตารางที่ 3.3. แสดงผลความพึงพอใจของนักศึกษาในการที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน

ลำดับที่	เรื่องที่ประเมินความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	สรุปผล
1	กิจกรรมการเรียนเข้าใจง่ายทำให้คิดและไม่น่าเบื่อ	3.77	0.82	มาก
2	มีความสุขและสนุกกับการเรียนในรายวิชานี้	4.73	0.45	มากที่สุด
3	เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	3.90	0.76	มาก
4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่สำคัญ น่าติดตาม	4.53	0.68	มากที่สุด
5	มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข	4.70	0.47	มากที่สุด
6	การทำกิจกรรมกลุ่มโดยมีครูช่วยให้เข้าใจง่ายและงานเสร็จเร็ว มีคุณภาพ	4.17	0.99	มาก
7	มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับครูได้อย่างมีความสุข	3.93	0.87	มาก
8	มีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่มโดยมีครูเป็นที่ปรึกษาอย่างดี	3.90	0.71	มาก
9	นักศึกษามีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทุกคน	4.60	0.62	มากที่สุด
10	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	4.57	0.63	มากที่สุด
11	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง	3.77	0.68	มาก
12	กิจกรรมดีส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน	4.60	0.56	มากที่สุด
13	ครูมีความเป็นกันเองขณะปฏิบัติกิจกรรม	4.53	0.63	มากที่สุด
14	ครูร่วมปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับทุกกลุ่ม	3.67	0.71	มาก
15	การเรียนรู้ส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับนักศึกษา	3.90	0.61	มาก
รวม		4.22	0.19	มาก

จากตารางที่ 3.3. พบว่าผลความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยข้อที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดมีจำนวน 7 ข้อซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเรียบเรียงเป็นลำดับไว้ดังนี้ (1)มีความสุขและสนุกกับการเรียนในรายวิชานี้ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.73 (2) เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่สำคัญ

นำติดตาม มีค่าเฉลี่ยที่ 4.53 (3) มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข มีค่าเฉลี่ยที่ 4.70 (4) นักศึกษามีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทุกคน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.60 (5) เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.57 (6) กิจกรรมดีส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.60 (7) ครูมีความเป็นกันเองขณะปฏิบัติกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยที่ 4.53 รองลงมา นักศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีจำนวน 8 ข้อ ดังนี้ (1) กิจกรรมการเรียนเข้าใจง่ายทำให้คิดและไม่น่าเบื่อ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.77 (2) เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยที่ 3.90 (3) การทำกิจกรรมกลุ่มโดยมีครูช่วยให้เข้าใจง่ายและงานเสร็จเร็วมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.17 (4) มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับครูได้อย่างมีความสุข มีค่าเฉลี่ยที่ 3.93 (5) มีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่มโดยมีครูเป็นที่ปรึกษาอย่างดี มีค่าเฉลี่ยที่ 3.90 (6) ส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.77 (7) ครูร่วมปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับทุกกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยที่ 3.67 (8) การเรียนรู้ส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.90

ภาพประกอบที่ 3.1 แสดงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน

จากภาพที่ 3.1. พบว่า หลังการจัดการเรียนการสอนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการทดลอง (Experiment research) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน โดยการจัดการเรียนการสอน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดในรายวิชานุกติภาพครูปฐมวัย
2. เพื่อหาคุณภาพทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชานุกติภาพครูปฐมวัย

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุกติภาพครูปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอบสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุกติภาพครูปฐมวัย สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. หลังจากการปฏิบัติการทดลองในรายวิชานุกติภาพครูปฐมวัย พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดลองก่อนเรียนมีผลค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 50.14 และหลังการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนโดยคิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน โดยคิดเป็นร้อยละ 33.85 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุกติภาพครูปฐมวัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดลองก่อนเรียนมีค่าคะแนนคิดเป็น ร้อยละ 50.14 และหลังการทดลองหลังเรียน ผลคะแนนมีค่าคิดเป็นร้อยละ

84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 33.85 ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิด จากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักศึกษา คือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 1 แบบ ดังนี้ 1.ข้อสอบแบบเลือกตอบ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ จะประกอบด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือก ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผินๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักรวมกันน้อยต่างกันดังนั้นจึงส่งผลให้นักศึกษาที่ได้รับกาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัยเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน

2.หลังจากที่เด็กปฐมวัยได้รับการทดลองแบบทดสอบในรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัยที่กำหนดไว้เป็นเวลา 2 เดือน พบว่านักศึกษาสาขาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ได้เรียนร่วมกันเกิดการเรียนรู้ได้คือการซักถามทำให้เกิดความกล้าและได้ทราบคำตอบในเรื่องที่ตนสนใจหรือยังไม่กระจ่าง การอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียนมากขึ้นเพื่อนๆที่ฟังเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนผู้เรียนจะได้พัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นคนอ่อนได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่าซึ่งจะมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อนๆเพื่อยกระดับผลงานของกลุ่มให้สูงขึ้นซึ่งจะส่งผลกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าครูผู้สอนมีการวางแผนในการจัดกลุ่มนักศึกษาและการจัดสภาพห้องเรียน รวมทั้งเปลี่ยนบทบาทจากการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้อธิบายมาเน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติ ฝึกให้ผู้เรียนได้คิด และกำหนดบทบาทให้นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มกำหนดงานที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ร่วมกันทั้งในด้านการฟังพาดำและด้านความรับผิดชอบรายบุคคลนอกจากนี้ผู้สอนจะต้องอธิบายพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างชัดเจน ควบคุมการทำงานของนักศึกษาและช่วยเหลือการทำงานของนักศึกษา

2.ในการสอนผู้สอนควรใช้เวลาผู้เรียนให้เหมาะสมในการทำงานกลุ่มและควรใช้เวลาผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรจะศึกษาระดับชั้นอื่นเพื่อให้เห็นความแตกต่างหรือความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.ควรรูปแบบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปบูรณาการกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ แซ่ไข่. (2552). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย
ชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่
ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันรูปแบบstad. คณะครุศาสตร์ .มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.
- กฤษณีย์ อุทุมพร.(2527). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิวัดต์ มณีโชติ. (2549) .การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ:กรุงเทพมหานคร.
- ทิสนา แคมมณี. (2545).ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.กรุงเทพมหานคร.
- นิลรัตน์ ทศช่วย. (2547). การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดขอนแก่น ที่มีความสามารถด้าน
เหตุผลและการ คิดเชิงวิพากษ์แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร
และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลข
ในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลข
ในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตร และการสอน).
พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีทิพย์ บุญคง. (2546). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เจตคติ
ต่อวิชาคณิตศาสตร์และการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรทิพา พิภูลกลิ่น.(2551) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และความสามารถในการคิด แก้ปัญหาของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอน สตรัคติวิซึ่มกับการสอนตามปกติ.วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต.(หลักสูตรและการสอน). นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พัชรินทร์ พานิช.(2546) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง สมการ โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 โรงเรียนเทศบาล 6 ตลาดกบินแบ่งรัฐบาล จังหวัดเชียงราย. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พรทิพา พิภูลกลิ่น.(2552).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการสอนตามปกติ.วิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- ไพจิตร สดวกการ. (2539). ผลการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิซึ่ม ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ้อยแถลงการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนิรัตน์ สิงหเดช. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์แรงงูใจในการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู.ปริญญา นิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มลาวัลย์ นกหงส์. (2552).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถการคิดวิเคราะห์ เรื่อง โจทย์ปัญหาทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู สดวท.ปริญญา คุรุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะคุรุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.ถ่ายเอกสาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มาลาตี โหมคเขียว. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดย การสอนกลุ่มมือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต.
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2539). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา สีนางกู. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถการคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน100 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต
- วิลาวัลย์ กองสะดี. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552. บริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์
- สมพร เชื้อพันธ์.(2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอน ตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร
- อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์. (2555). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และการ ประกันคุณภาพการศึกษา. นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการสถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวงพร กุศลส่ง

คุณวุฒิ ปริญญาโท กศ.ม.

ประธานสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อาจารย์กัณทิรา ดอกจันรี

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อาจารย์เจษฎาภรณ์ สายถิ่น

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน อาจารย์ภัณฑิรา ดอกจันทร์

ด้วย ดิฉันนางสาวชนกนันท์ ตริวงษ์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำพิเศษสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ปฏิบัติการสอนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย และได้ทำวิจัยในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๕๖ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย และได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ เป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวชนกนันท์ ตริวงษ์)

อาจารย์ประจำพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน อาจารย์เจษฎาภรณ์ สายถิ่น

ด้วย ดิฉันนางสาวชนกนันท์ ตรึงษ์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำพิเศษสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ปฏิบัติการสอนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย และได้ทำวิจัยในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๕๖ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย และได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ เป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวชนกนันท์ ตรึงษ์)

อาจารย์ประจำพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

- แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอน
- แบบประเมินความพึงพอใจ
- แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแผนบริหารการสอนตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา

(TQF)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ข้อสอบปลายภาค

คณะครุศาสตร์

วิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย

สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

.....
แบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน ๔๐ ข้อ

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย X ทับลงในกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง

๑. บทบาทของครูต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กปฐมวัยคือข้อใด

ก. เป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาตน	ข. เป็นสมาชิกที่ดีมีคุณประโยชน์ต่อสังคม
ค. ทำให้เด็กพัฒนาทุกด้าน	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

๒. พฤติกรรมและลักษณะต่างๆที่เด็กนิยมมากที่สุดในตัวครูคือข้อใด

ก. อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส	ข. เจ้าอารมณ์
ค. ไม่ช่วยเหลืองานโรงเรียน	ง. ห่วงเหินนักเรียนเมื่ออยู่นอกห้องเรียน

๓. เกณฑ์พิจารณาคุณลักษณะภายในของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก. เข้าใจสภาพความจริงโดยถ่องแท้	ข. มีความกระตือรือร้น
ค. อาการเคลื่อนไหวในลักษณะคล่องแคล่วและมั่นคง	ง. มีความสุภาพอ่อนโยน วางตัวดี

๔. “มองโลกและผู้คนรอบข้างในแง่ดีงาม” คือคุณลักษณะด้านใด

ก. คุณลักษณะภายใน	ข. คุณลักษณะภายนอก
ค. คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ	ง. ถูกทุกข้อ

๕. “เป็นผู้มีอารมณ์ขันอย่างมีสติและมีความคิด” คือคุณลักษณะด้านใด

ก. คุณลักษณะภายใน	ข. คุณลักษณะภายนอก
ค. คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ	ง. ถูกทุกข้อ

๖. คุณลักษณะภายนอกของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก. สามารถอยู่ได้โดยลำพังตัวเองอย่างมีความสุข
ข. มีความเป็นธรรมชาติในการแสดงออกทางพฤติกรรม
ค. หน้าตา ผิวพรรณสวยงามตามธรรมชาติ และบ่งถึงความมีสุขภาพดี
ง. มีความสุภาพอ่อนโยน วางตัวดี

๗. “การแต่งกายที่เหมาะสมกับรูปร่าง” คือคุณลักษณะด้านใด

ก. คุณลักษณะภายใน	ข. คุณลักษณะภายนอก
ค. คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ	ง. ถูกทุกข้อ

๘. “มีเท่าที่ความรู้สึกเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู” คือคุณลักษณะด้านใด

ก. คุณลักษณะภายใน

ข. คุณลักษณะภายนอก

ค. คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ

ง. ไม่มีข้อถูก

๙. ลักษณะโครงสร้างบุคลิกภาพแบ่งออกเป็นกี่โครงสร้าง

ก. ๒ โครงสร้าง

ข. ๓ โครงสร้าง

ค. ๔ โครงสร้าง

ง. ๕ โครงสร้าง

๑๐. ลักษณะนิสัยที่เกี่ยวกับรูปแบบของการตอบสนอง คือลักษณะนิสัยด้านใด

ก. ลักษณะนิสัยพื้นผิว

ข. ลักษณะนิสัยต้นตอ

ค. ลักษณะนิสัยด้านพลัง

ง. ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์

๑๑. ลักษณะนิสัยที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดหมาย คือลักษณะนิสัยด้านใด

ก. ลักษณะนิสัยพื้นผิว

ข. ลักษณะนิสัยต้นตอ

ค. ลักษณะนิสัยด้านพลัง

ง. ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์

๑๒. ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูปฐมวัยคืออะไร

ก. มีความรู้ลึกซึ้งตระหนักในคุณค่าของผลกระทบที่ปฏิบัติ

ข. วิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา

ค. เข้าใจสภาพความจริงโดยถ่องแท้

ง. มีความสามารถในการทำงานที่อำนวยความสะดวก

๑๓. “มีความรู้ลึกซึ้งตระหนักในคุณค่าของผลกระทบที่ปฏิบัติ” คือความหมายในข้อใด

ก. ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูปฐมวัย

ข. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับบทบาทหน้าที่

ค. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

๑๔. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับบทบาทหน้าที่ คือข้อใด

ก. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสภาพความจริงอย่างถูกต้อง

ข. มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม

ค. มีความสามารถในการทำงานที่อำนวยความสะดวก

ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

๑๕. เด็กได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้เด็กปรับตัวได้ดี คือความหมายในข้อใด

- ก. ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูปฐมวัย
- ข. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับบทบาทหน้าที่
- ค. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

๑๖. มีจิตใจที่เมตตา กรุณา รักและเอ็นดู กล่าวถึงคุณลักษณะในข้อใด

- ก. คุณลักษณะภายใน
- ข. คุณลักษณะภายนอก
- ค. คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ
- ง. คุณลักษณะทั่วไป

๑๗. วัยรุ่นตอนปลาย อยู่ในช่วงอายุใด

- ก. อายุ ๑๑-๑๓ ปี
- ข. อายุ ๑๓-๑๗ ปี
- ค. อายุ ๑๗-๑๙ ปี
- ง. อายุ ๒๐ ปีขึ้นไป

๑๘. การรู้จักเข้าสังคม มีการร่วมมือและการแข่งขัน อยู่ในวัยใด

- ก. วัยเยาว์
- ข. วัยก่อนวัยรุ่น
- ค. วัยรุ่นตอนต้น
- ง. วัยรุ่นตอนปลาย

๑๙. เป็นสมาชิกของกลุ่มในสังคมอย่างเต็มตัว อยู่ในวัยใด

- ก. วัยก่อนวัยรุ่น
- ข. วัยรุ่นตอนต้น
- ค. วัยรุ่นตอนปลาย
- ง. ผู้ใหญ่

๒๐. ปัจจัยสำคัญที่มีต่อบุคลิกภาพ คือข้อใด

- ก. รูปร่างหน้าตาสะอาดหมดจด
- ข. กิริยาท่าทางดี
- ค. มีลักษณะเป็นผู้นำ
- ง. พันธุกรรม

๒๑. ชั้นลิแวน ได้แบ่งพัฒนาการออกเป็นกี่ขั้น

- ก. ๕ ขั้น
- ข. ๖ ขั้น
- ค. ๗ ขั้น
- ง. ๘ ขั้น

๒๒. ครูจำเป็นต้องพัฒนาบุคลิกภาพของตนในเรื่องใดบ้าง

- ก. ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ข. ครูต้องมีท่าทาง รูปร่าง และหน้าตาดี
- ค. ครูต้องมีความขยันอดทน
- ง. ครูต้องมีความรู้จริงในวิชาที่สอน

๒๓. การรับประทานอาหาร ไม่หยวนคาย สุภาพ เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของตนในข้อใด

- ก. การแต่งกาย
- ข. กิริยามารยาท
- ค. น้ำเสียงและคำพูด
- ง. การรักษาอารมณ์

๒๔.ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก.การรักษาอารมณ์	ข.มีความสามารถในการทำงาน การสมาคม
ค.ทำให้มีคุณค่าในตัวเอง	ง.ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

๒๕.ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อบุคลิกภาพ คือข้อใด

ก.พันธุกรรม	ข.อารมณ์มั่นคง
ค.กิริยาท่าทางดี	ง.มีลักษณะเป็นผู้นำ

๒๖.ผู้เป็นครูควรจะมีรูปร่างดี ส่วนสูงไม่น้อยกว่ากี่เซนติเมตร

ก. ๑๕๐ เซนติเมตร	ข. ๑๕๕ เซนติเมตร
ค. ๑๖๐ เซนติเมตร	ง. ๑๖๕ เซนติเมตร

๒๗.หลักการพัฒนามุขนิมิตของครูปฐมวัยมีกี่ด้าน

ก. ๓ ด้าน	ข. ๔ ด้าน
ค. ๕ ด้าน	ง. ๖ ด้าน

๒๘.พรหมวิหารธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.นันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
 ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
 ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
 ง.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

๒๙.มีความรักและปรารถนาดีต่อเด็ก เป็นหลักธรรมข้อใด

ก.นันทะ (มีใจรัก)	ข.เมตตา (ความรัก)
ค.สมานัตตา (ทำตนเข้ากับผู้อื่น)	ง.กรุณา (ความสงสาร)

๓๐.อิทธิบาทธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.นันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
 ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
 ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
 ง.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

๓๑.สังคหวัตถุธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.นันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
 ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
 ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
 ง.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

๓๒.มรณวาทธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

ก.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา

ง.ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

๓๓.ศีล ๕ คือข้อใดบ้าง

ก.ปาณาติปาตา อทินาทานา กาเมสุมิจฉา มุสาวาทา สุราเมระยะ

ข.อทินาทานา มุสาวาทา กาเมสุมิจฉา ปาณาติปาตา สุราเมระยะ

ค.กาเมสุมิจฉา มุสาวาทา อทินาทานา สุราเมระยะ ปาณาติปาตา

ง.อทินาทานา สุราเมระยะ ปาณาติปาตา กาเมสุมิจฉา มุสาวาทา

๓๔.การพัฒนาตนให้มีทักษะและความสามารถทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว

นักเรียน และการพัฒนาสังคม ซึ่งอยู่ในความหมายข้อใด

ก.ด้านความรู้

ข.ด้านเทคนิควิธี

ค.ด้านคุณลักษณะ

ง.ด้านเจตคติ

๓๕.การพัฒนาตนให้มีความรอบรู้ทั้งในด้านเนื้อหาสาระทั้งในด้านวิธีการใหม่ๆ ซึ่งอยู่ในความหมายข้อใด

ก.ด้านความรู้

ข.ด้านเทคนิควิธี

ค.ด้านคุณลักษณะ

ง.ด้านเจตคติ

๓๖.การพัฒนาตน หมายถึงข้อใด

ก.วิธีการพัฒนาปลูกสร้างคุณสมบัติ คุณธรรม

ข.วิธีการพัฒนาให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะสม

ค.การพัฒนาตนให้มีความรอบรู้ทั้งในด้านเนื้อหาสาระทั้งในด้านวิธีการใหม่ๆ

ง.การพัฒนาตนให้มีทักษะและความสามารถทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน

๓๗.วิธีการพัฒนาตนเองที่มีประสิทธิภาพต้องปฏิบัติอย่างไร

ก.มีจุดมุ่งหมายแห่งชีวิต

ข.ปลูกฝังคุณธรรม

ค.เข้าใจชีวิตและการต่อสู้

ง.มีความเชื่อมั่นในตนเอง

๓๘.องค์ประกอบแห่งชีวิตที่เราจะต้องรู้ได้แก่อะไรบ้าง

ก.ความรักงาน

ข.ความละเอียดถี่ถ้วน

ค.สิ่งแวดล้อมและครอบครัว

ง.หลักการแห่งความสำเร็จรุ่งโรจน์

๓๕.คุณสมบัตินี้สำคัญที่สามารถปลูกสร้างได้ คือข้อใด

ก.ความยากลำบาก

ข.ความมีจุดหมายแห่งชีวิตที่แน่นอน

ค.การเกิดและที่เกิด

ง.การศึกษา

๔๐.การสร้างชีวิตและอนาคตเพื่อสร้างความสำเร็จอันน่าภาคภูมิใจแก่ตนเองควรปฏิบัติอย่างไร

ก.เข้าใจชีวิตและการต่อสู้

ข.สำรวจตนเองอย่างถี่ถ้วนเพื่อทราบจุดอ่อนและจุดเด่นของตน

ค.ปลูกคุณสมบัตินี้ดีงาม

ง.ส่งเสริมตนเอง

แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ที่ศึกษาในรายวิชา“การพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย”

ณ ห้องเรียน ๒๘๑๐๒ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 -25 ปี ☐ 25-30 ปี
3. ชั้นปีที่ 1/2
4. คณะครุศาสตร์ โปรแกรมวิชาศึกษาศึกษาปฐมวัย
5. อาจารย์ผู้สอน.....

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจ

คำสั่ง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นของท่าน

- 5 หมายถึง พึงพอใจอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจพอสมควร
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย หรือค่อนข้างต่ำ
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจค่อนข้างมาก

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่ายทำให้คิดและไม่น่าเบื่อ					
2	มีความสุขและสนุกกับการเรียนในรายวิชานี้					
3	เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม					
4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่สำคัญ น่าติดตาม					
5	มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข					
6	มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับครูได้อย่างมีความสุข					
7	การทำกิจกรรมกลุ่ม โดยมีครูช่วยให้เข้าใจง่ายและงานเสร็จเร็วมีคุณภาพ					
8	มีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาอย่างดี					

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
9	นักศึกษามีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทุกคน					
10	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
11	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง					
12	กิจกรรมดีส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน					
13	ครูมีความเป็นกันเองขณะปฏิบัติกิจกรรม					
14	ครูร่วมปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับทุกกลุ่ม					
15	การเรียนรู้ส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับนักศึกษา					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ อื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

รายละเอียดของรายวิชา EDEC303 การพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คณะ/สาขาวิชา : คณะครุศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

รหัส EDEC303

ชื่อรายวิชา EDEC303 การพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

(Personality and Relationship Development for Early Childhood Teachers)

2. จำนวนหน่วยกิต 3 (2-2-5)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตรครู 5 ปี สาขาการศึกษา ประเภทวิชาชีพครู

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน อ.ชนกนันท์ ศรีวงษ์ โทร.085-3540572

5. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

ภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 1

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre - requisite)

ไม่มี

7. สถานที่เรียน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

8. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

25 ตุลาคม 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายรายวิชา

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

2. เพื่อให้นักศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2.วัตถุประสงค์ในการพัฒนา / ปรับปรุงรายวิชา

1.เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัยและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1.คำอธิบายรายวิชา

ความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมนุษย์และการพัฒนาตามแนวคิดทางจิตวิทยา การพัฒนาบุคลิกภาพของครูปฐมวัย เกี่ยวกับท่าทางการแต่งกาย วาจา มารยาทในการสื่อความหมาย และสร้างมนุษยสัมพันธ์ของครูปฐมวัยที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครองและชุมชน การปรับปรุง และส่งเสริมงานให้มีประสิทธิภาพในการทำงานของครูปฐมวัย

2.จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ	การศึกษาด้วยตัวเอง
บรรยาย 1 ชั่วโมง	ไม่มี	มีการฝึกปฏิบัติ 2 ชั่วโมง	การศึกษาด้วยตนเอง 1 ชั่วโมง

3.จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็น

รายบุคคล

มีเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล หรือ รายกลุ่มตามความต้องการ ประมาณ 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ (เฉพาะรายที่ต้องการ)

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1.คุณธรรม จริยธรรม

1.1.คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

1.1.1 แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรม ที่เสริมสร้าง การพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลกมีจิต สาธารณะ เสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดี

1.1.2 สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมและจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิง สัมพันธ์ โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น และประ โยชน์ของส่วนรวม

1.2 วิธีการสอน

1.2.1 มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป วิชาชีพครูและวิชาที่สอน อย่างกว้างขวางลึกซึ้งและเป็นระบบ

1.2.2 มีความตระหนักและรู้หลักการและทฤษฎีในการองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์ และบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3.1 ประเมินจากการตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การเข้าร่วมกิจกรรม

1.3.2 ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.3.3 ประเมินจากพฤติกรรมการเรียนการสอน

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

2.1.1 ความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเล่นเกม และกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1.2 ทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้อง ทักษะพื้นฐานทางการเคลื่อนไหวเบื้องต้น

2.1.3 ประเภทของการเล่น เกม และกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กปฐมวัย รูปแบบและการจัดกิจกรรมการเล่น เกม และกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1.4 เบื้องต้น การประเมินผล บทบาทของครูและผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเล่น

2.1.5 ฝึกการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเล่น เกม และกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กปฐมวัย

2.2. วิธีการสอน

2.2.1 เน้นการเรียนการสอนที่เป็น active learning

2.2.2 เรียนโดยใช้ e – learning

2.3 วิธีการประเมิน

2.3.1 การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

2.3.2 ประเมินจากรายงานการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

2.3.3 ประเมินจากการวิเคราะห์กรณีศึกษา

2.3.4 ประเมินจากพฤติกรรมการทำงานอื่น ๆ

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

3.1.1 สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลสารสนเทศ และแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

3.1.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ

3.1.3 มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม

3.2 วิธีการสอน

3.2.1 จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะการคิด ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม เช่น สะท้อนคิด อภิปรายกลุ่ม การทำกรณีศึกษา ฯลฯ

3.2.2 จัดกิจกรรมให้นักศึกษาปฏิบัติงานจริง

3.3 วิธีการประเมิน

3.3.1 การเขียนรายงานของนักศึกษา

3.3.2 การนำเสนอผลงาน

3.3.3 การใช้ข้อสอบหรือแบบฝึกหัดที่ให้นักศึกษาคิดแก้ปัญหา

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

4.1.1 มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และทางสังคม

4.1.2 มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

4.2.3 มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มและงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

4.2.2 สอดแทรกเรื่องความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ การเข้าใจวัฒนธรรมขององค์กร

4.3 วิธีการประเมินผล

4.3.1 สังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาขณะทำกิจกรรมกลุ่ม

4.3.2 การนำเสนอผลงานเป็นกลุ่ม

4.3.3 ประเมินความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

5.1.1 มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

5.1.2 มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้อุปกรณ์สารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

5.1.3 มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

5.2 วิธีการสอน

5.2.1 จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การเขียน ในระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

5.2.2 จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกใช้อุปกรณ์สารสนเทศและการสื่อสารหลากหลายและเหมาะสม

5.2.3 จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางคณิตศาสตร์และสถิติ

5.2.4 การปฏิบัติจริง

5.3 วิธีการประเมินผล

5.3.1 ทักษะการพูดในการนำเสนอผลงาน

5.3.2 ทักษะการเขียนรายงาน

5.3.3 ทักษะการนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

6. ทักษะการจัดการเรียนรู้

6.1 ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ต้องพัฒนา

6.1.1 มีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

6.1.2 มีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนวัตกรรม

6.2 วิธีการสอน

6.2.1 เน้นการเรียนการสอนที่เป็น active learning

6.2.2 จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

6.2.3 เรียนโดยใช้ e-Learning

6.3 วิธีการประเมิน

6.3.1 การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

6.3.2 ประเมินจากรายงานการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

ผู้สอน อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์

โทร 085-3540572

1. แผนการสอน				
ลำดับ ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ สอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1-2	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู ปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์
3-4	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองาน กลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์
5	บุคลิกภาพของครูปฐมวัย	2	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองาน กลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์
6-7	การพัฒนาบุคลิกภาพครูปฐมวัย	2	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองาน กลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์
8	สอบกลางภาค			
9-10	หลักการพัฒนาบุคลิกภาพของครูปฐมวัย	2	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองาน กลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์
11-12	มนุษยสัมพันธ์ของครูปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองาน กลุ่ม	อ.ชนกนันท์ ตรีนวษ์

1. แผนการสอน				
สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
13-14	ประสิทธิภาพการทำงานของครูปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม	อ.ชนกนันท์ ตรีวงษ์
15	การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของครูปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีวงษ์
16	สอบปลายภาค	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	อ.ชนกนันท์ ตรีวงษ์

หมวดที่ 6 ทรัพยากรการเรียนรู้การสอน

เอกสารตำราหลัก

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.(2524).สุขภาพจิตในโรงเรียน.กรุงเทพมหานคร
การศึกษาแห่งชาติ,สำนักงานคณะกรรมการ.(2526).การจัดศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน
จุทา บุรีภักดี.การพัฒนาบุคลิกภาพ.กรุงเทพมหานคร
นิภา พิธยาชน.(2526).การปรับตัวและบุคลิกภาพ.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
รวิโรฒปทุมวัน.
ประมวล คิคินสัน.(2531).การพัฒนาบุคลิกภาพ.กรุงเทพมหานคร
ยุพิน อุประการณะ.(2530).บุคลิกภาพของครูปฐมวัย.กรุงเทพมหานคร

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1.กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดโดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
สอบถามความคิดเห็นจากนักศึกษา ดังนี้

- 1.แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา
- 2.ข้อเสนอแนะผ่านเว็บบอร์ดใน LMS ประจำรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอน ได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสารกับนักศึกษา

2.กลยุทธ์ประเมินการสอน

ใช้กลยุทธ์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอนดังนี้

- 1.ประเมินจากผลการประเมินผู้สอนและผลการเรียนของนักศึกษา
- 2.ประเมินจากผลการรายงานการทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยวของนักศึกษา

3.การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนในรายวิชา มีการทบทวนผลสัมฤทธิ์ใน ผลงานของนักศึกษา

4.การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จะมีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายวิชาเพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ปรับปรุง
รายวิชาทุก 5 ปี หรือปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาคผนวก ค

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบประเมินความพึงพอใจ
- การคำนวณค่าสถิติ

ตาราง แสดงการประเมินของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานุคลิกภาพ
ครูปฐมวัย

ข้อ	รายการที่ทำการประเมิน	ความคิดเห็น / คนที่			รวม	ระดับ เกณฑ์
		1	2	3		
1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	ดีมาก
2	เนื้อหาก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์และสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	5	5	5	15	
3	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	15	
4	กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิด การปฏิบัติ	5	5	5	15	
5	กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	14	
6	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	15	
7	เนื้อหาและภาษาที่ใช้มีความง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	15	
8	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	15	
9	ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	5	5	4	14	
10	กิจกรรมส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมกับเพื่อนมากขึ้น	5	5	5	15	
รวม					148	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย					4.93	

ตาราง แสดงค่าความสอดคล้อง IOC
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน $\sum R$	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง แสดงค่าความสอดคล้อง IOC (ต่อ)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน ΣR	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง แสดงค่าความสอดคล้อง (IOC)
แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ข้อที่	รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ΣR	ค่าเฉลี่ย (IOC)
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	กิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่ายท้าทายให้คิดและไม่น่าเบื่อ	+1	+1	+1	3	1
2	มีความสุขและสนุกกับการเรียนในรายวิชานี้	+1	+1	+1	3	1
3	เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.6
4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่สำคัญ น่าติดตาม	+1	+1	+1	3	1
5	มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข	+1	+1	+1	3	1
6	มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับครูได้อย่างมีความสุข	+1	+1	+1	3	1
7	การทำกิจกรรมกลุ่มโดยมีครูช่วยให้เข้าใจง่ายและงานเสร็จเร็วมีคุณภาพ	+1	+1	+1	3	1
8	มีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่มโดยมีครูเป็นที่ปรึกษาอย่างดี	+1	+1	+1	3	1
9	นักศึกษามีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทุกคน	+1	+1	+1	3	1
10	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1
11	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง	+1	+1	+1	3	1
12	กิจกรรมดีส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
13	ครูมีความเป็นกันเองขณะปฏิบัติกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1
14	ครูร่วมปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับทุกกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1
15	การเรียนรู้ส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับนักศึกษา	+1	+1	+1	3	1

ตารางแสดงคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ความแตกต่างของคะแนน	
	x	x^2	x	x^2	D	D^2
1	22	484	36	1296	14	196
2	21	441	34	1156	13	169
3	20	400	35	1225	15	225
4	19	361	36	1296	17	289
5	19	361	34	1156	15	225
6	20	400	35	1225	15	225
7	23	529	35	1225	12	144
8	24	576	33	1089	9	81
9	20	400	31	961	11	121
10	19	361	32	1024	13	169
11	17	289	33	1089	16	256
12	15	225	33	1089	18	324
13	18	324	34	1156	16	256
14	20	400	36	1296	16	256
15	16	256	33	1089	17	289
16	21	441	34	1156	13	169
17	18	324	33	1089	15	225
18	21	441	31	961	10	100
19	21	441	34	1156	13	169
20	22	484	32	1024	10	100
21	22	484	35	1225	13	169
22	24	576	35	1225	11	121
23	20	400	32	1024	12	144
24	20	400	31	961	11	121
25	18	324	30	900	12	144
26	19	361	31	961	12	144

27	20	400	36	1296	16	256
28	21	441	37	1369	16	256
29	21	441	36	1296	15	225
30	20	400	34	1156	14	196
31	20	400	35	1225	15	225
32	18	324	31	961	13	169
33	22	484	32	1024	10	100
34	19	361	34	1156	15	225
35	22	484	33	1089	11	121
	$\sum x = 702$	$\sum x^2 = 14218$	$\sum x = 1176$	$\sum x^2 = 39626$	$\sum D = 474$	$\sum D^2 = 6604$
	$\sum x^2 = 492804$		$\sum x^2 = 1382976$		$\sum D^2 = 224676$	

ตาราง แสดงค่าคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ความแตกต่างของคะแนน
1	22	36	+14
2	21	34	+13
3	20	35	+15
4	19	36	+17
5	19	34	+15
6	19	35	+16
7	20	35	+15
8	23	33	+10
9	24	31	+7
10	20	32	+12
11	19	33	+14
12	17	33	+16
13	15	34	+19
14	18	36	+18
15	20	33	+13
16	16	34	+18
17	21	33	+12
18	18	31	+13
19	21	34	+13
20	22	32	+10
21	22	35	+13
22	24	35	+11
23	20	32	+12
24	20	31	+11
25	18	30	+12
26	19	31	+12
27	20	36	+16

28	21	37	+16
29	21	36	+15
30	20	34	+14
31	20	35	+15
32	18	31	+13
33	22	32	+10
34	19	34	+15
35	22	33	+11
รวม	702	1176	476
$\bar{x}$	20.05	33.06	13.54
S.D.	2.01	1.81	-
P	50.14	84.00	33.85

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ค่า Pq ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	P	q	สรุปผลการวิเคราะห์
1	0.46	0.31	ใช้ได้
2	0.46	0.31	ใช้ได้
3	0.56	0.25	ใช้ได้
4	0.50	0.25	ใช้ได้
5	0.56	0.25	ใช้ได้
6	0.68	0.25	ใช้ได้
7	0.59	0.31	ใช้ได้
8	0.59	0.31	ใช้ได้
9	0.56	0.25	ใช้ได้
10	0.50	0.25	ใช้ได้
11	0.65	0.31	ใช้ได้
12	0.62	0.25	ใช้ได้
13	0.53	0.31	ใช้ได้
14	0.68	0.25	ใช้ได้
15	0.56	0.25	ใช้ได้
16	0.59	0.31	ใช้ได้
17	0.65	0.31	ใช้ได้
18	0.56	0.31	ใช้ได้
19	0.56	0.25	ใช้ได้
20	0.56	0.25	ใช้ได้
21	0.53	0.31	ใช้ได้
22	0.62	0.25	ใช้ได้
23	0.56	0.37	ใช้ได้
24	0.62	0.25	ใช้ได้
25	0.59	0.31	ใช้ได้
26	0.62	0.25	ใช้ได้
27	0.50	0.25	ใช้ได้

28	0.65	0.31	ใช้ได้
29	0.56	0.25	ใช้ได้
30	0.56	0.25	ใช้ได้
31	0.62	0.31	ใช้ได้
32	0.53	0.31	ใช้ได้
33	0.62	0.37	ใช้ได้
34	0.62	0.37	ใช้ได้
35	0.53	0.18	ใช้ได้
36	0.59	0.18	ใช้ได้
37	0.56	0.25	ใช้ได้
38	0.62	0.25	ใช้ได้
39	0.56	0.37	ใช้ได้
40	0.53	0.31	ใช้ได้

1. คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรม

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$$\bar{X} = \frac{702}{35}$$

$$\text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} = 20.05$$

2. คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$$\bar{X} = \frac{1176}{35}$$

$$\text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} = 33.06$$

3. ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

$$\sqrt{\frac{35 \times 14218 - 492804}{35 \times 34}}$$

$$\sqrt{\frac{497630 - 492804}{1190}}$$

$$\sqrt{\frac{4826}{1190}}$$

$$\sqrt{4.05}$$

$$2.01$$

ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.01

4. ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง

$$s.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

$$\sqrt{\frac{35 \times 39626 - 1382976}{35 \times 34}}$$

$$\sqrt{\frac{1386910 - 1382976}{1190}}$$

$$\sqrt{\frac{3934}{1190}}$$

$$\sqrt{3.30}$$

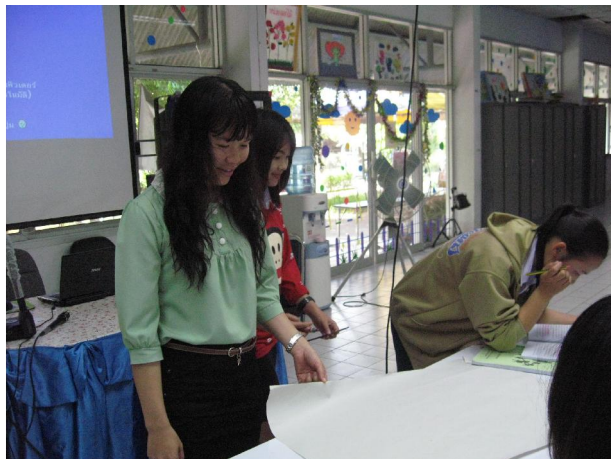
$$1.81$$

ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง เท่ากับ 1.81

ภาคผนวก ง

- ภาพประกอบการเรียนการสอน

ภาพประกอบการเรียนการสอน

บรรยากาศของการทำงานกลุ่ม

บรรยากาศของการนำเสนอผลงาน

ครูสรุปเนื้อหาในแต่ละหัวข้อให้กับนักศึกษา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชนกนันท์ ศรีวงษ์
วันเดือนปีเกิด	3 เมษายน 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบูรณ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	56 หมู่ 1 ตำบลบ้านไร่ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ 67110
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
เบอร์โทรศัพท์	โทร. 085-3540572
ประวัติการศึกษา	
2542	จบชั้นประถมศึกษา จาก โรงเรียนบ้านไร่นางาม จังหวัดเพชรบูรณ์
2545	จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนเมืองกลางวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์
2548	จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 5 (โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครู
ปฐมวัย

The Development of Achievement in Personality Development and Human Relations of Early
Childhood Teaches Course

นางสาวชนกนันท์ ตรีนวชัย
Miss.Chanoknan Treewong

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทดลอง (experimental development) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัยและเพื่อหาคุณภาพทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัยทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน

1. การศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดลองก่อนเรียนมีค่าคะแนนคิดเป็น ร้อยละ 50.14 และหลังการทดลองหลังเรียน ผลคะแนนมีค่าคิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 33.85 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน พบว่าภาพรวมของทุกข้อที่ทำการประเมินนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.93 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากโดยมีความสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักศึกษได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว คือ แบบทดสอบมาตรฐานจะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ

Abstract

This research is an experimental development by the objective to create an achievement test in Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches Course to determine the quality of students learning in a course of Personality Development and Human Relations of Early Childhood Teaches. The representative sample used in this study is the students in the field of Early Childhood Education, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University who studying in Year ½ semester 2 academic year of 2556 amount 35 students.

1. Educational research, activities for teaching Year 1 students showed that after teaching to the students the achievement is higher. The result of pretest score was 50.14 percent and posttest score was 80.00 percent. As a result, the difference of scores between before and after was 33.85 percent, which is consistent with the hypothesis set.

2. The satisfaction of Year 1 students have been taught found that the overall valuation of all students have an average satisfaction rating of 4.93 which in very satisfied level that is consistent with the hypothesis set.

Keywords

Achievement refer to the achievement test which the various measurement of brain dysfunction test that the students have been learning in the part is the standard test. It is a multiple choice exam.

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเรียนรู้ นั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมจะต้องเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ให้สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รวมทั้งจัดบริการการศึกษาและเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีความสามารถและศักยภาพพิเศษด้านต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552)

นอกจากนั้นการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องมือชั้นนำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และยังรวมถึงการปรับเอาเหตุจริงใจความปรารถนาและความมุ่งประสงค์

ของบุคคลให้เข้ากับความต้องการและลักษณะสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (ยูฟีน อูปลาระนาระ. 2536:2)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝน สั่งสอนในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นในวิชาต่างๆ (ศิริพร มาวรณา 2546 : 35) และความสามารถของบุคคลที่ได้รับจากความรู้ การฝึกอบรมทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งความสามารถของสมองในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถจะประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากสถาบันการศึกษา (นฤมล คงขุนเทียน 2545 : 11) ซึ่งสอดคล้องกับไอแซกส์ อาโนลด์ และไมลีย์ (อ้างถึงใน ปริยทิพย์ บุญคง, 2546 : 7) ให้ความหมายของคำว่าผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลานานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ สามารถวัดได้ 2 รูปแบบ ดังนี้ 1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติโดยทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน การวัดต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ 2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งเป็นประสบการณ์เรียนรวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์

บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมทั้งด้านส่วนตัวและอาชีพการงาน บุคลิกภาพที่ดีเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ อย่างราบรื่น ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการงานและชีวิตส่วนตัวตามไปด้วย ในด้านอาชีพการงานนั้นบุคคลที่มีบุคลิกภาพดีย่อมประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสูงเพราะจะทำให้เพื่อนร่วมงานและบุคคลที่ส่วนเกี่ยวข้องมีความเชื่อมั่นไว้วางใจ เลื่อมใสศรัทธา พร้อมทั้งจะให้ความสนับสนุนทุกโอกาสดังนั้นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจึงมีความมั่นใจและพร้อมที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาชีพอีกอย่างที่ต้องอาศัย

บุคลากรที่มีบุคลิกภาพที่ดีก็คือครูในงานทางการเรียนการสอนเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้ประกอบวิชาชีพที่มีบุคลิกภาพดี เพราะครูต้องมีการพบปะสังสรรค์หรือมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่ายในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่ครูต้องรับผิดชอบ เพราะนอกจากครูจะมีหน้าที่ให้การสั่งสอนอบรมทางด้านวิชาความรู้ทั่วไปแล้ว โดยธรรมชาติหากครูอาจารย์เป็นผู้มีบุคลิกภาพดีในหลายๆ ด้านแล้วจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอบรมสั่งสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ยุพิน อุภาकरणาระ. 2536:3)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้พบปัญหาของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย นักศึกษาไม่มีความสนใจเรียน เข้าเรียนสาย และผลการเรียนไม่ค่อยดีนัก และเรื่องของการแต่งกายที่ไม่ถูกระเบียบ รวมทั้งบุคลิกภาพในการเดิน การนั่งของนักศึกษาซึ่งไม่เหมาะสม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า การสอนแล้วสอบจะทำให้นักศึกษาเกิดการตื่นตัว มีความตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและเป็นการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย
2. เพื่อหาคุณภาพทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 3.4.1 เตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะได้รับการจัดการเรียนการสอนก่อนดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์
- 3.4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานเดิมที่นักศึกษามีโดยใช้ข้อสอบผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างโดยจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวม 40 ชั่วโมง
- 3.4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน หลังการจัดการเรียนการสอน ครบ จำนวน 40 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมกับการทดสอบก่อนเรียนพร้อมแจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรม

3.4.5 นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิจัย

หลังการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอบแบบเลือกตอบสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัยสรุปผลการวิจัย ได้ว่า

1.หลังจากการปฏิบัติการทดลองในรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดลองก่อนเรียนมีผลค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 50.14 และหลังการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนโดยคิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน โดยคิดเป็นร้อยละ 33.85 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.การศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดลองก่อนเรียนมีค่าคะแนนคิดเป็น ร้อยละ 50.14 และหลังการทดลองหลังเรียน ผลคะแนนมีค่าคิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 33.85 ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักศึกษา คือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและ มีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 1 แบบ ดังนี้ 1.ข้อสอบแบบเลือกตอบ ลักษณะทั่วไป

ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ จะประกอบด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตัวเลือก ในตอนเลือกนี้ จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผินๆ จะเห็นว่าทุก ตัวเลือกถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกันดังนั้นจึงส่งผลให้นักศึกษาที่ได้รับกาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัยเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน

2.หลังจากที่เด็กปฐมวัยได้รับการทดลองแบบทดสอบในรายวิชานุคลิกภาพครูปฐมวัยที่กำหนดไว้เป็นเวลา 2 เดือน พบว่านักศึกษาสาขาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ได้เรียนร่วมกันเกิดการเรียนรู้ได้ดี การซักถามทำให้เกิดความกล้าและได้ทราบคำตอบในเรื่องที่ตนสนใจหรือยังไม่กระจ่างการอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียนมากขึ้นเพื่อนๆที่ฟังเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ผู้เรียนจะได้พัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นคนอ่อนได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่าซึ่งจะมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อนๆเพื่อยกระดับผลงานของกลุ่มให้สูงขึ้นซึ่งจะส่งผลกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ แซ่ไข่. (2552). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันรูปแบบ stad.คณะครุศาสตร์ .มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย.
- ทิวัตต์ มณีโชติ. (2549) .การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ:กรุงเทพมหานคร.
- ทิสนา แจมมณี. (2545).ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.กรุงเทพมหานคร.
- นิลรัตน์ ทศช่วย. (2547). การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดขอนแก่น ที่มีความสามารถด้าน เหตุผลและการคิดเชิงวิพากษ์แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เจตคติ

ต่อวิชาคณิตศาสตร์และการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- พรทิพา พิภูลกลิ่น.(2551) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และ
ความสามารถในการคิด แก้ปัญหาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่
1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการสอนตามปกติ.วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต.(หลักสูตรและการสอน).นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พัชรินทร์ พานิช.(2546) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง สมการ โดยใช้วิธี
สอนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 โรงเรียนเทศบาล 6 สลากกิน
แบ่งรัฐบาล จังหวัดเชียงราย. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544) การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดวิธีและเทคนิคการ
สอน2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- มนิรัตน์ สิงหเดช. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบท
ประยุกต์แรงงูใจในการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู.ปริญญาโท
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มลาวัลย์ นกหงส์. (2552).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถการคิดวิเคราะห์
เรื่อง โจทย์ปัญหาทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่เรียน
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู สวท.ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เลย.ถ่ายเอกสาร.
- มาลาตี โหมดเขียว. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่
เรียนวิชาสังคมศึกษาโดย การสอนคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.(การ
มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา สีนางกู. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถการคิดวิเคราะห์และ
เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน100
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือกับการสอนตามปกติ. ปริญญาโทปริญญาโทมหาบัณฑิต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทวิจัยเพื่อการเรียนรู้ การสอนประจำปีงบประมาณ 2556 รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ทำให้การดำเนินการสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวงพร กุศลส่งประธานสาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อาจารย์วิภา เพ็ชรเจริญรัตน์ อาจารย์ประจำ พิเศษ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นที่ปรึกษาและ คอยให้แนะนำในการปฏิบัติงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์กัณทิรา ดอกจันรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ กลุ่มวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อาจารย์เจษฎาภรณ์ สายถิ่น อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเสร็จ สมบูรณ์ ทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในรายวิชานุคลิกภาพครู ปฐมวัย ที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดีและขอขอบคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้องและยัง ไม่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ด้วยเป็นอย่างสูง

คุณค่าและประโยชน์ของโครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน แนะนำแนวทางจนสามารถสำเร็จ บรรลุผล และก่อประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

ชนกนันท์ ศรีวงษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ข้อสอบปลายภาค

คณะครุศาสตร์

วิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย

สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

แบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน ๒๐ ข้อ

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย X ทับลงในกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง

๑.บทบาทของครูต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กปฐมวัยคือข้อใด

ก.เป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาตน

ข.เป็นสมาชิกที่ดีที่มีคุณประโยชน์ต่อสังคม

ค.ทำให้เด็กพัฒนาทุกด้าน

ง.ถูกทั้งข้อ ก และ ข

๒.พฤติกรรมและลักษณะต่างๆที่เด็กนิยมมากที่สุดในตัวครูคือข้อใด

ก.อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส

ข.เจ้าอารมณ์

ค.ไม่ช่วยเหลืองานโรงเรียน

ง.ห่างเหินนักเรียนเมื่ออยู่นอกห้องเรียน

๓.เกณฑ์พิจารณาคุณลักษณะภายในของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก.เข้าใจสภาพความจริงโดยถ่องแท้

ค.มีความกระตือรือร้น

ข.อาการเคลื่อนไหวในลักษณะคล่องแคล่วและมั่นคง

ง.มีความสุภาพอ่อนโยน วางตัวดี

๔. “มองโลกและผู้คนรอบข้างในแง่ดีงาม” คือคุณลักษณะด้านใด

ก.คุณลักษณะภายใน

ข.คุณลักษณะภายนอก

ค.คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ

ง.ถูกทุกข้อ

๕. “เป็นผู้มีอารมณ์ขันอย่างมีสติและมีความคิด” คือคุณลักษณะด้านใด

ก.คุณลักษณะภายใน

ข.คุณลักษณะภายนอก

ค.คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ

ง.ถูกทุกข้อ

๖.คุณลักษณะภายนอกของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก.สามารถอยู่ได้โดยลำพังตัวเองอย่างมีความสุข

ข.มีความเป็นธรรมชาติในการแสดงออกทางพฤติกรรม

ค.หน้าตา ผิวพรรณสวยงามตามธรรมชาติ และบ่งถึงความมีสุขภาพดี

ง.มีความสุภาพอ่อนโยน วางตัวดี

๗. “การแต่งกายที่เหมาะสมกับรูปร่าง” คือคุณลักษณะด้านใด

ก.คุณลักษณะภายใน

ข.คุณลักษณะภายนอก

ค.คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ

ง.ถูกทุกข้อ

๘. “มีเท่าที่ความรู้สึกระจิดจิตที่ดีต่ออาชีพครู” คือคุณลักษณะด้านใด

ก.คุณลักษณะภายใน

ข.คุณลักษณะภายนอก

ค.คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ

ง. ไม่มีข้อถูก

๘. ลักษณะ โครงสร้างบุคลิกภาพแบ่งออกเป็นกี่โครงสร้าง

ก. ๒ โครงสร้าง

ข. ๓ โครงสร้าง

ค. ๔ โครงสร้าง

ง. ๕ โครงสร้าง

๑๐. ลักษณะนิสัยที่เกี่ยวกับรูปแบบของการตอบสนอง คือลักษณะนิสัยด้านใด

ก. ลักษณะนิสัยพื้นผิว

ข. ลักษณะนิสัยต้นตอ

ค. ลักษณะนิสัยด้านพลัง

ง. ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์

๑๑. ลักษณะนิสัยที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คือลักษณะนิสัยด้านใด

ก. ลักษณะนิสัยพื้นผิว

ข. ลักษณะนิสัยต้นตอ

ค. ลักษณะนิสัยด้านพลัง

ง. ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์

๑๒. ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก. มีความรู้ลึกตระหนักในคุณค่าของผลกระทบที่ปฏิบัติ

ข. วิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา

ค. เข้าใจสภาพความจริงโดยถ่องแท้

ง. มีความสามารถในการทำงานที่อำนวยความสะดวก

๑๓. “มีความรู้ลึกตระหนักในคุณค่าของผลกระทบที่ปฏิบัติ” คือความหมายในข้อใด

ก. ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูปฐมวัย

ข. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับบทบาทหน้าที่

ค. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

๑๔. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับบทบาทหน้าที่ คือข้อใด

ก. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสภาพความจริงอย่างถูกต้อง

ข. มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม

ค. มีความสามารถในการทำงานที่อำนวยความสะดวก

ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

๑๕. เด็กได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้เด็กปรับตัวได้ดี คือความหมายในข้อใด

ก. ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูปฐมวัย

ข. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับบทบาทหน้าที่

ค. บุคลิกภาพของครูปฐมวัยกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

๑๖. มีจิตใจที่เมตตา กรุณา รักและเอ็นดู กล่าวถึงคุณลักษณะในข้อใด

ก. คุณลักษณะภายใน

ข. คุณลักษณะภายนอก

ค. คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพ

ง. คุณลักษณะทั่วไป

๑๗.วัยรุ่นตอนปลาย อยู่ในช่วงอายุใด

ก. อายุ ๑๑-๑๓ ปี

ค. อายุ ๑๗-๑๙ ปี

ข. อายุ ๑๓-๑๖ ปี

ง. อายุ ๒๐ ปีขึ้นไป

๑๘.การรู้จักเข้าสังคม มีการร่วมมือและการแข่งขัน อยู่ในวัยใด

ก.วัยเยาว์

ค.วัยรุ่นตอนต้น

ข.วัยก่อนวัยรุ่น

ง.วัยรุ่นตอนปลาย

๑๙.เป็นสมาชิกของกลุ่มในสังคมอย่างเต็มตัว อยู่ในวัยใด

ก.วัยก่อนวัยรุ่น

ค.วัยรุ่นตอนปลาย

ข.วัยรุ่นตอนต้น

ง.ผู้ใหญ่

๒๐.ปัจจัยสำคัญที่มีต่อบุคลิกภาพ คือข้อใด

ก.รูปร่างหน้าตาสะอาดหมดจด

ค.มีลักษณะเป็นผู้มีน้ำ

ข.กิริยาท่าทางดี

ง.พันธุกรรม

๒๑.ชั้นลิแวนได้แบ่งพัฒนาการออกเป็นกี่ขั้น

ก. ๕ ขั้น

ค. ๗ ขั้น

ข. ๖ ขั้น

ง. ๘ ขั้น

๒๒.ครูจำเป็นต้องพัฒนาบุคลิกภาพของตนในเรื่องใดบ้าง

ก.ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี

ค.ครูต้องมีความขยันอดทน

ข.ครูต้องมีท่าทาง รูปร่าง และหน้าตาดี

ง.ครูต้องมีความรู้จริงในวิชาที่สอน

๒๓.การรับประทานอาหาร ไม่หยาบคาย สุภาพ เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของตนในข้อใด

ก.การแต่งกาย

ค.น้ำเสียงและคำพูด

ข.กิริยามารยาท

ง.การรักษาอารมณ์

๒๔.ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพของครูปฐมวัยคือข้อใด

ก.การรักษาอารมณ์

ค.ทำให้มีคุณค่าในตัวเอง

ข.มีความสามารถในการทำงาน การสมาคม

ง.ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

๒๕.ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อบุคลิกภาพ คือข้อใด

ก.พันธุกรรม

ค.กิริยาท่าทางดี

ข.อารมณ์มั่นคง

ง.มีลักษณะเป็นผู้มีน้ำ

๒๖.ผู้เป็นครูควรจะมีรูปร่างดี ส่วนสูงไม่น้อยกว่ากี่เซนติเมตร

ก. ๑๕๐ เซนติเมตร

ค. ๑๖๐ เซนติเมตร

ข. ๑๕๕ เซนติเมตร

ง. ๑๖๕ เซนติเมตร

๒๗.หลักการพัฒนาบุคลิกภาพของครูปฐมวัยมีกี่ด้าน

ก. ๓ ด้าน

ค. ๕ ด้าน

ข. ๔ ด้าน

ง. ๖ ด้าน

๒๘.พรหมวิหารธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
- ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
- ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
- ง.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

๒๙.มีความรักและปรารถนาดีต่อเด็ก เป็นหลักธรรมข้อใด

ก.ฉันทะ (มีใจรัก)	ข.เมตตา (ความรัก)
ค.สมานัตตา (ทำตนเข้ากับผู้อื่น)	ง.กรุณา (ความสงสาร)

๓๐.อิทธิบาทธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
- ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
- ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
- ง.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

๓๑.สังคหัตถุธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
- ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
- ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
- ง.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

๓๒.กรุปฐมวัยต้องวางตนเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความเสมอภาคแก่เด็กๆ ร่วมทุกข์ร่วมสุข เป็นหลักธรรมข้อใด

ก.สมานัตตา	ข.อตถจริยา
ค.ปิยวาจา	ง.ทาน

๓๓.ฌราวาสธรรม ๔ คือข้อใดบ้าง

- ก.สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ
- ข.เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
- ค.ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
- ง.ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

๓๔.กรุปฐมวัยจะต้องไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น เป็นหลักธรรมข้อใด

ก.ปานาติปาตา	ข.อทินาทานา
ค.มุสาวาทา	ง.กาเมสุมิฉลา

๓๕.กรุปฐมวัยควรมีแนวทางในการพัฒนาตนเอง ซึ่งแบ่งไว้กี่ด้าน

ก. ๓ ด้าน	ข. ๔ ด้าน
ค. ๕ ด้าน	ง. ๖ ด้าน

๓๙.การพัฒนาคนให้มีทักษะและความสามารถทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การแนะแนวนักเรียน และ
การพัฒนาสังคม ซึ่งอยู่ในความหมายข้อใด

ก.ด้านความรู้

ข.ด้านเทคนิควิธี

ค.ด้านคุณลักษณะ

ง.ด้านเจตคติ

๔๐.การพัฒนาคนให้มีความรอบรู้ทั้งในด้านเนื้อหาสาระทั้งในด้านวิธีการใหม่ๆ ซึ่งอยู่ในความหมายข้อใด

ก.ด้านความรู้

ข.ด้านเทคนิควิธี

ค.ด้านคุณลักษณะ

ง.ด้านเจตคติ

แบบรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
ประกอบการเสนอขอทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภทวิจัยเรียนการสอน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

วัน / เดือน / ปี ที่รายงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโครงการวิจัย

1. ชื่อโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย

(ภาษาอังกฤษ) Learning practice. To improve student achievement. Early childhood teacher

2. ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย

สังกัด คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 085-3540572 โทรสาร

E-mail : c-hanok-nan@hotmail.co.th

3. ผู้ร่วมวิจัย (1) นางสาวชนกนันท์ ตริวงษ์

***4. อาจารย์ที่ปรึกษา**

5. ระยะเวลาดำเนินงานวิจัยตลอดโครงการ 7 เดือน ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน พ.ศ 2556 ถึง ธันวาคม พ.ศ 2556

6. เริ่มโครงการวิจัยเมื่อเดือน มิถุนายน พ.ศ 2556 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ 25567. งบประมาณที่ได้รับตลอดโครงการ 10,000 บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

8. การเบิกเงิน [✓] งวดที่ 1 เบิกแล้ว 4,000 บาท

* หมายเหตุ : ข้อ 4 กรอกเฉพาะกรณีผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทวิจัยและทำโครงการนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ความก้าวหน้าการดำเนินงานวิจัย

1. ความก้าวหน้าการดำเนินงานวิจัย ณ ช่วงรายงานเทียบกับแผนการวิจัยทั้งโครงการ

วัตถุประสงค์ (ตามแผน)	เป้าหมาย / ผลที่คาดหวัง (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน (ปฏิบัติได้จริง)
1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้น ในการวิจัย	1.ได้พัฒนาแบบทดสอบวัด บุคลิกภาพครูปฐมวัยที่สูงขึ้น 2.ทำให้ได้วัดบุคลิกภาพครู ปฐมวัยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน	1.ได้ศึกษาเอกสารตำราและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย 2.ได้ทำการทดสอบหลังเรียน และ ประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติ

2. ผลการดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามแผนหรือไม่ อย่างไร โพรตระปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ มีปัญหาในเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย เนื่องจากไม่เข้าใจกระบวนการในการดำเนินงานวิจัย และทั้งยังมีประสบการณ์น้อยในด้านการสืบค้นข้อมูล และขั้นตอนการดำเนินงาน แนวทางการแก้ปัญหา คือ ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์มาก่อน ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย ไม่ตรงกับการจัดการเรียนการสอนในเทอมนี้จึงเป็นปัญหาต่อการดำเนินงานวิจัย

3. งานที่ดำเนินงานวิจัยไปแล้ว คิดเป็นร้อยละ 5 % ของงานวิจัยตลอดโครงการ

4. ผลผลิต/สิ่งที่ได้จากการวิจัย (Output) (องค์ความรู้/ข้อมูลพื้นฐาน, สายพันธ์พืช/สัตว์/จุลินทรีย์ ผลิตภัณฑ์, สิ่งประดิษฐ์ ,เทคโนโลยี / นวัตกรรม, ฐานข้อมูล / ซอฟแวร์, คู่มือ, วิทยุทัศน์หรืออื่นๆ) (ระบุหัวข้อพร้อมรายละเอียด)

- การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย

5. ผลลัพธ์/ผลสำเร็จที่ได้จากการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์(Outcome)

(ทำเครื่องหมาย ✓ ใน () พร้อมอธิบายรายละเอียด)

5.1 เป้าหมายการนำไปใช้ประโยชน์ (ระบุเป้าหมาย ของงานวิจัยเชิงปริมาณ/คุณภาพ พร้อมอธิบายรายละเอียด)

(✓) ด้านการศึกษา/เสริมการเรียนการสอน

1.ได้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัยสูงขึ้น

() ด้านการเกษตร.....

() ด้านอุตสาหกรรม.....

() ด้านสิ่งแวดล้อม.....

() ด้านสุขภาพ.....

() ด้านเศรษฐกิจ.....

() ด้านสังคม.....

() ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....

() ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....

() อื่นๆ

5.2 การนำผลการวิจัยไปเผยแพร่/ถ่ายทอด (ระบุเป้าหมายการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่คาดว่าจะสามารถนำเสนอได้ หลังจากทำการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน)

() ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการต่างประเทศ ชื่อ

เรื่อง

() ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในประเทศ ชื่อ.....

เรื่อง

() นำเสนอในการประชุม/สัมมนา ต่างประเทศ ที่

เรื่อง

() นำเสนอในการประชุม/สัมมนา ในต่างประเทศที่

เรื่อง

() นำเสนอทางวิทยุ/โทรทัศน์/website ช่อง

เรื่อง

() บทความ/เอกสารสิ่งพิมพ์ ที่.....

เรื่อง

() อื่นๆที่

เรื่อง

- 5.3 การยื่นจด () สิทธิบัตร () อนุสิทธิบัตร () ลิขสิทธิ์
() มีศักยภาพที่จะยื่นจด (ระบุ).....
() ยื่นจดแล้ว เมื่อ.....

6. รายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้ดำเนินการแล้วจนถึงปัจจุบัน (ระบุรายละเอียดในแต่ละหมวดอย่างชัดเจน)

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1. หมวดค่าวัสดุ/สารเคมี	
2.1(รายละเอียด).....	
2.2(รายละเอียด).....	
2. หมวดค่าใช้สอย	
2.1(รายละเอียด).....	
2.2(รายละเอียด).....	
3. หมวดอื่นๆ.....	
รวม	

7. กำหนดเวลาที่จะส่งรายงานผลการดำเนินโครงการวิจัยสมบูรณ์
ประมาณวันที่ เดือน..... พ.ศ.
8. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ หัวหน้าโครงการ

(นางสาวชนกนันท์ ตรึงษ์)

...../ ก.ค. / 2556 วัน/เดือน/ปี ที่รายงาน

ลงชื่อ ผู้ร่วมวิจัย

(.....)

...../...../..... วัน/เดือน/ปี ที่รายงาน

แผนการสอน ตามกรอบมาตรฐาน TQF

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
คณะ/สาขาวิชา : ครุศาสตร์/สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อวิชา

EDEC303 การพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย
(Personality and Relationship Development for Early Childhood Teachers)

2. จำนวนหน่วยกิต

3(2-2-5)

3. หลักสูตร

ครุศาสตร์บัณฑิต

4. อาจารย์ผู้สอน

อ.ชนกนันท์ ศรีวงษ์

เบอร์โทร: 085-3540572

E-mail address : c-hanok-nan@hotmail.com

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน

-

8. สถานที่เรียน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียด

24 ตุลาคม 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายรายวิชา

1.1 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

1.2 เพื่อให้นักศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/การปรับปรุงรายวิชานักศึกษา สามารถ :

2.1 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัยและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการสอน

1. คำอธิบายรายวิชา

ความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมนุษย์และการพัฒนาตามแนวคิดทางจิตวิทยา การพัฒนาบุคลิกภาพของครูปฐมวัย เกี่ยวกับท่าทางการแต่งกาย วาจา มารยาทในการสื่อความหมาย และสร้างมนุษยสัมพันธ์ของครูปฐมวัยที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครองและชุมชน การปรับปรุง และส่งเสริมงานให้มีประสิทธิภาพในการทำงานของครูปฐมวัย

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

1.1.1 แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมที่เสริมสร้าง การพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลกมีจิตสาธารณะ เสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดี

1.1.2 สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมและจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิงสัมพันธ์ โดยใช้ดุลยพินิจทางคำนิยม ความรู้สึกของผู้อื่น และประโยชน์ของส่วนรวม

1.2 วิธีการสอน

1.2.1 มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป วิชาชีพครูและวิชาที่สอน อย่างกว้างขวางลึกซึ้งและเป็นระบบ

1.2.2 มีความตระหนักและรู้หลักการและทฤษฎีในการองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์ และบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3.1 ประเมินจากการตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การเข้าร่วมกิจกรรม

1.3.2 ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.3.3 ประเมินจากพฤติกรรมการเรียนการสอน

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

2.1.1 ความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

2.1.2 ทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครูปฐมวัย

2.1.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.1.4 แนวคิด หลักการของการพัฒนาบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์สำหรับครูปฐมวัย

2.1.5 การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของครูปฐมวัย

2.2. วิธีการสอน

2.2.1 เน้นการเรียนการสอนที่เป็น active learning

2.2.2 เรียนโดยใช้ e – learning

2.3 วิธีการประเมิน

2.3.1 การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน

2.3.2 ประเมินจากรายงานการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

2.3.3 ประเมินจากการวิเคราะห์กรณีศึกษา

2.3.4 ประเมินจากพฤติกรรมการทำงานอื่น ๆ

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

3.1.1 สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลสารสนเทศและแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

3.1.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ

3.1.3 มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม

3.2 วิธีการสอน

- 3.2.1 จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะการคิด ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม เช่น สะท้อนคิด อภิปรายกลุ่ม การทำกรณีศึกษา ฯลฯ
- 3.2.2 จัดกิจกรรมให้นักศึกษาปฏิบัติงานจริง

3.3 วิธีการประเมิน

- 3.3.1 การเขียนรายงานของนักศึกษา
- 3.2.2 การนำเสนอผลงาน
- 3.3.3 การใช้ข้อสอบหรือแบบฝึกหัดที่ให้นักศึกษาคิดแก้ปัญหา

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- 4.1.1 มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และทางสังคม
- 4.1.2 มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์
- 4.2.3 มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

4.2 วิธีการสอน

- 4.2.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มและงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
- 4.2.2 สอดแทรกเรื่องความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ การเข้าใจวัฒนธรรมขององค์กร

4.3 วิธีการประเมินผล

- 4.3.1 สังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาขณะทำกิจกรรมกลุ่ม
- 4.3.2 การนำเสนอผลงานเป็นกลุ่ม
- 4.3.3 ประเมินความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- 5.1.1 มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
- 5.1.2 มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
- 5.1.3 มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

5.2 วิธีการสอน

5.2.1 จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การเขียน ในระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

5.2.2 จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลากหลายและเหมาะสม

5.2.3 จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางคณิตศาสตร์และสถิติ

5.2.4 การปฏิบัติจริง

5.3 วิธีการประเมินผล

5.3.1 ทักษะการพูดในการนำเสนอผลงาน

5.3.2 ทักษะการเขียนรายงาน

5.3.3 ทักษะการนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

6. ทักษะการจัดการเรียนรู้

6.1 ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ต้องพัฒนา

6.1.1 มีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

6.1.2 มีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนวัตกรรม

6.2 วิธีการสอน

6.2.1 เน้นการเรียนการสอนที่เป็น active learning

6.2.2 จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

6.2.3 เรียนโดยใช้ e-Learning

6.3 วิธีการประเมิน

6.3.1 การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

6.3.2 ประเมินจากรายงานการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

1. แผนการสอน

1. แผนการสอน				
ลำดับ ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อ ที่ใช้	ผู้สอน
1-2	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู ปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การศึกษาค้นคว้า	
3-4	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	
5	บุคลิกภาพของครูปฐมวัย	2	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	
6-7	การพัฒนาบุคลิกภาพครูปฐมวัย	2	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	
8	สอบกลางภาค			
9-10	หลักการพัฒนาบุคลิกภาพของครูปฐมวัย	2	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	
11-12	มนุษยสัมพันธ์ของครูปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม	

1. แผนการสอน				
สัปดาห์ ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน / สื่อ ที่ใช้	ผู้สอน
13-14	ประสิทธิภาพการทำงานของครูปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม	
15	การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของครู ปฐมวัย	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	
16	สอบปลายภาค	4	บรรยายโดยใช้ power pint การนำเสนองานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้า	

หมวดที่ 6 ทรัพยากรการเรียนรู้การสอน

เอกสารตำราหลัก

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.(2524).สุขภาพจิตในโรงเรียน.กรุงเทพมหานคร
 การศึกษาแห่งชาติ,สำนักงานคณะกรรมการ.(2526).การจัดศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน
 จุฑา บุรีภักดี.การพัฒนาบุคลิกภาพ.กรุงเทพมหานคร
 นิภา พิธายน.(2526).การปรับตัวและบุคลิกภาพ.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ปทุมวัน.
 ประมวล คิตตินันท์.(2531).การพัฒนาบุคลิกภาพ.กรุงเทพมหานคร
 ยุพิน อุประการะนาระ.(2530).บุคลิกภาพของครูปฐมวัย.กรุงเทพมหานคร

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1.กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดโดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 สอบถามความคิดเห็นจากนักศึกษา ดังนี้

1. แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา
2. ข้อเสนอแนะผ่านเว็บบอร์ดใน LMS ประจำรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสาร
กับนักศึกษา

2.กลยุทธ์ประเมินการสอน

ใช้กลยุทธ์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอนดังนี้

- 1.ประเมินจากผลการประเมินผู้สอนและผลการเรียนของนักศึกษา
- 2.ประเมินจากผลการรายงานการทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยวของนักศึกษา

3.การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนในรายวิชามีการทบทวนผลสัมฤทธิ์ใน ผลงานของนักศึกษา

4.การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จะมีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายวิชาเพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ปรับปรุงรายวิชาทุก 5 ปี หรือปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอโครงการวิจัย
ประกอบการเสนอขอทุนอุดหนุนการวิจัยประเภททั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ประจำปีงบประมาณ 2556

ชื่อแผนงานวิจัย

(ภาษาไทย) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย

(ภาษาอังกฤษ) Learning practice. To improve student achievement. Early childhood teacher personality

ประเภทของแผนงานวิจัย

- (✓) ประเภทวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- () ประเภทวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เชิงทดลอง
- () ประเภทวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์

ส่วน ก : ลักษณะแผนงานวิจัย (โปรดระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์ หรือนโยบายต่างๆ เท่าที่สอดคล้องตามความเป็นจริง)

I. ระบุความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2555 – 2559

(กรุณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 เป้าประสงค์และ 1 กลยุทธ์ ที่มีความสอดคล้องมากที่สุด)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม ได้มาตรฐานวิชาชีพสู่มาตรฐานวิชาชีพสากล

เป้าประสงค์ที่ 1. บัณฑิตมีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา บัณฑิต และศิษย์เก่าโดยการมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

II. ระบุความสอดคล้องประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดเพชรบูรณ์

(กรุณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 เป้าประสงค์และ 1 กลยุทธ์ ที่มีความสอดคล้องมากที่สุด)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน กลุ่มและประชาชนให้มีคุณภาพตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (เพชรบูรณ์เข้มแข็ง)

เป้าประสงค์ที่ 3. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีสุขภาพดี

กลยุทธ์ที่ 4. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง

III. ระบุความสอดคล้องของแผนงานวิจัยกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8

(พ.ศ. 2555-2559) (กรุณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 ยุทธศาสตร์ 1 กลยุทธ์ และ 1 แผนงานวิจัยที่มีความสอดคล้องมากที่สุด)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา
ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนา
คน เด็ก และเยาวชน

แผนงานวิจัยที่ 1.4 การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำแผนงานวิจัย

1. ชื่อหัวหน้าโครงการนางสาวชนกนันท์ ตรีวงษ์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำพิเศษ
คณะ ครุศาสตร์ โพรแกรมวิชา การศึกษาปฐมวัย
2. ชื่อผู้ร่วมโครงการ.....ตำแหน่ง.....
คณะวิชา..... โพรแกรมวิชา
3. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย (ระบุประเภทการวิจัยที่ตรงกับงานวิจัยมากที่สุด เพียง 1 ประเภท)
() สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ () สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์
() สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช () สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา
() สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย () สาขาปรัชญา
() สาขานิติศาสตร์ () สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
() สาขาเศรษฐศาสตร์ () สาขาสังคมวิทยา
() สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ (/) สาขาการศึกษา
4. คำสำคัญ (keywords) ของโครงการวิจัย
การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง
5. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็น
เครื่องมือชั้นนำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และ
ยังรวมถึงการปรับเอาเหตุจูงใจความปรารถนาและความมุ่งประสงค์ของบุคคลให้เข้ากับความต้องการและลักษณะ
สภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

บุคลิกภาพก็เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมทั้งด้านส่วนตัวและอาชีพ
การงาน บุคลิกภาพที่ดีเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ อย่างราบรื่น ส่งผล
ให้ประสบความสำเร็จในด้านการงานและชีวิตส่วนตัวตามไปด้วย ในด้านอาชีพการงานนั้นบุคคลที่มีบุคลิกภาพดีย่อม
ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสูงเพราะจะทำให้เพื่อนร่วมงานและบุคคลที่ส่วนเกี่ยวข้องมีความเชื่อมั่นไว้วางใจ
เลื่อมใส ศรัทธา พร้อมทั้งจะ ให้ความ สนับสนุนทุกโอกาสดังนั้นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจึงมีความมั่นใจและพร้อมที่จะ
ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาชีพอีกอย่างที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มีบุคลิกภาพที่ดีก็คือ
ครูในงานทางการเรียนการสอนเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้ประกอบวิชาชีพที่มีบุคลิกภาพดี เพราะครูต้องมีการพบปะ
สังสรรค์หรือมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่ายในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่ครูต้องรับผิดชอบ

เพราะนอกจากครูจะมีหน้าที่ให้การ สอนอบรมทางด้านวิชาความรู้ทั่วไปแล้ว โดยธรรมชาติหากครูอาจารย์เป็นผู้มี บุคลิกภาพดีในหลายๆ ด้านแล้วจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอบรมสั่งสอนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

6. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย
2. เพื่อหาคุณภาพทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพครูปฐมวัย

7. ขอบเขตของโครงการวิจัย

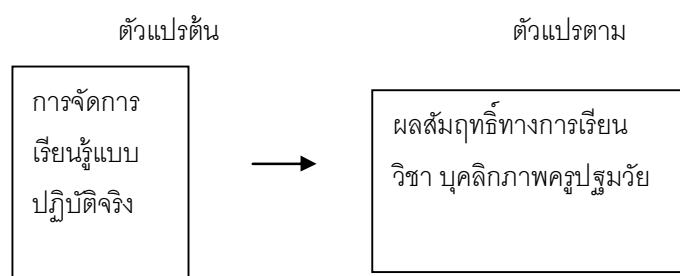
กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน

8. ทฤษฎี สมมติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

หลังการการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา บุคลิกภาพครูปฐมวัย มากขึ้นและมีระดับความพึงพอใจร้อยละ 80

กรอบแนวคิดในการวิจัย

9. การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของการปฏิบัติจริง
2. วัตถุประสงค์ของการสอนแบบปฏิบัติจริง
3. ชนิดของการปฏิบัติจริง
4. ขั้นตอนของการปฏิบัติจริง
5. ข้อควรคำนึงในการปฏิบัติจริง
6. ข้อดีและข้อจำกัดในการปฏิบัติจริง

10. เอกสารอ้างอิงของโครงการวิจัย

ถวิล ธาวาโฆชน์ และศรันย์ ดำริสุข.(2544). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เช่น การเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ได้พัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพครูปฐมวัยที่สูงขึ้น
2. ทำให้ได้วัดบุคลิกภาพครูปฐมวัยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

12. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

13. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย
4. แบบแผนการวิจัย
5. การดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ
2. แบบประเมินความพึงพอใจ
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบ

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับศิลปะสำหรับครูปฐมวัย
2. สร้างแบบทดสอบ มีทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ
3. นำแบบทดสอบที่ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
4. นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว มาจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน
2. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
3. นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
4. นำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้ว มาจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ

One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2538:249) โดยมีแบบแผนการ

ทดลอง ดังนี้

Group	Pretest	Treatment	Posttest
Ex	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

Ex แทน กลุ่มทดลองที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

5. การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการทดลอง ในรายวิชา
บุคลิกภาพครูปฐมวัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน และประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติ

จริง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ค่าเฉลี่ยร้อยละ

14. ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย (ให้ระบุขั้นตอนอย่างละเอียด)

ตารางแสดงกิจกรรมการวิจัย (โปรดทำเครื่องหมาย เพื่อแสดงระยะเวลา)

กิจกรรม	ระยะเวลา (เดือน)							ผู้ทำการศึกษา และสถานที่ ทำการศึกษา
	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูล	/							กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย
2. การสร้างเครื่องมือ	/							
3. การทดสอบก่อนทดลอง		/						
4. ทำการทดลอง		/	/	/				

5. ทำการทดสอบหลังทดลองและประเมินความพึงพอใจ					/			สถานที่ ทำการศึกษา
6. เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล					/	/		มหาวิทยาลัยราช
7. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอ						/	/	ภัฏเพชรบูรณ์

15. ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย (อุปกรณ์การวิจัย, โครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ) ระบุเฉพาะปัจจัยที่ต้องการเพิ่มเติม

-

16. งบประมาณของโครงการวิจัย จำแนกรายละเอียดงบประมาณการวิจัย ตามงบประมาณต่าง ๆ ให้ชัดเจน

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1. หมวดค่าตอบแทน ไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณทั้งหมด	
2. หมวดค่าวัสดุ/สารเคมีค่า	
กระดาษ A4 จำนวน 5 กล่อง	2,875
ค่ากระดาษกรู๊ป 2 โหล	400
CD 2 กล่อง	695
หมึกปริ้นดำ 5 ขวด	1,000
หมึกปริ้นสี 3 ขวด	1,550
ปากกา จำนวน 2 โหล	240
3. หมวดค่าใช้สอย	
ค่าถ่ายเอกสาร จำนวน 2,000 หน้า หน้าละ 50 สตางค์	1,000
ค่ารูปเล่ม	2,000
รวม	10,000

17. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานักศึกษาคุณภาพครูปฐมวัยเพิ่มขึ้น

ส่วน ค : ประวัติผู้รับผิดชอบและผู้ร่วมแผนงานวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวชนกนันท์ ตรึงษ์

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss. Chanoknan Treewong

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 1670300151287

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำพิเศษ

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ ไปรษณีย์

อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

- 56 หมู่ 1 ตำบลบ้านไร่ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ 67110

- คณะครุศาสตร์ โปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย โทร.085-3540572

E-mail. C-hanok-nan@hotmail.co.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษาประถมศึกษา จบจาก โรงเรียนบ้านไร่

ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น-ตอนปลาย จบจาก โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำ
การวิจัยว่าเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

ไม่มี

7.2 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1
เรื่อง)

ไม่มี

7.3 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัย
ลุล่วงแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

ไม่มี

หมายเหตุ :

ระบุข้อมูลโดยละเอียดในแต่ละหัวข้ออย่างถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อประโยชน์ในการประเมินผล